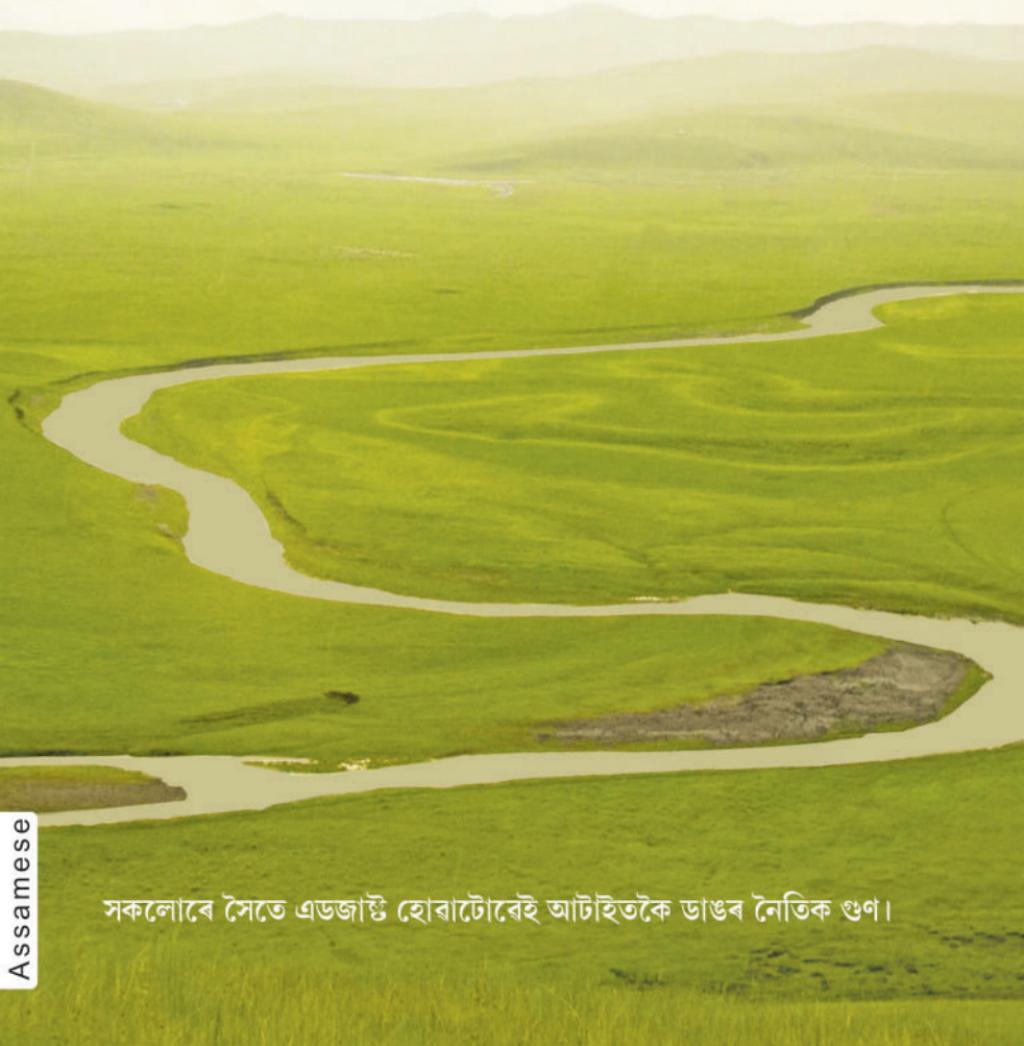

দাদা ভগৱান কথিত

এডজাষ্ট এভৰীহোৱেৰ

সকলোৰে সৈতে এডজাষ্ট হোৱাটোৰেই আটাইতকৈ ডাঙৰ নৈতিক গুণ।

দাদা ভগৱান কথিত

এডজাষ্ট এভিহোৰেৰ

সংকলন : ডাঁ. নীৰুবেহন অমীন

প্রকাশক : অজীত সি. প্যাটেল

দাদা ভগৱান আরাধনা ট্রাস্ট

দাদা দর্শণ, ৫, মমতাপার্ক সোসাইটি,

নবগুজৰাট কলেজৰ পিচফালে

উত্তীর্ণপুরা, অহমদাবাদ- ૩૮૦૦૧૪, গুজৰাত.

ফোন : (০৭৯) ৩৯৮৩০১০০

Email : info@dadabhagwan.org

© All Rights Reserved - Deepakbhai Desai

Trimandir, Simandhar City, Ahmedabad-Kalol Highway, Adalaj,

Dist : Gandhinagar-382421, Gujarat, India.

No part of this book may be used or reproduced in any manner whatsoever without written permission from the holder of the Copyrights.

First Edition : 1000 copies, November, 2018

ভাবমূল্য : ‘পৰম বিনয়’ আৰু

‘মই একো নাজানো’ এই ভাৱ !

দ্রব্যমূল্য : ১৫ টকা

মুদ্রক : অস্মা অফছেট

B-99, ইলেকট্ৰনিক্স GIDC,

ক- 6 ৰোড, সেক্টৰ-25, গান্ধীনগৰ-382044.

ফোন : (079) 39830341

ত্রিমন্ত্ৰ

নমো অবিহ্নাণম্

নমো সিদ্ধাণম্

নমো আয়ৰিয়াণম্

নমো লোক্র সবসাহণম্

এসো পথও নমুক্কাবো,

সবু পারঞ্জণাসগো

মঙ্গলাণম চ সর্বেসিম্

পতঃম হবই মঙ্গলম্ ।

ॐ নমঃ ভগবতে বাসুদেবায় ২

ॐ নমঃ শিবায় ৩

জয় সচিদানন্দ

আত্মজ্ঞান প্রাপ্তিৰ প্রত্যক্ষ সম্পর্ক সূত্র

‘মই নিজ হাতেই কেবাজনকো সিদ্ধি প্রদান কৰি যাম। মই যোৱাৰ পিছত অনুগামীৰ প্ৰয়োজন থাকিব নে নাথাকিব? ভৱিষ্যৎ প্ৰজন্মৰ বাবে এই মার্গৰ প্ৰয়োজন নাথাকিব জানো?’

- দাদাশ্রী

পৰম পৃজনীয় দাদাশ্রীয়ে গাঁৰে-গাঁৰে, দেশ-বিদেশ পৰিভ্ৰমণ কৰি মুমুক্ষুসকলক সৎসঙ্গ আৰু আত্মজ্ঞানৰ প্রাপ্তি কৰাইছিল। দাদাশ্রীয়ে নিজৰ জীৱনকালতে পূজ্য ডাঁঃ নীৰবহৃন আমীন (নীৰমাঁ) ক আত্মজ্ঞান প্রাপ্ত কৰোৱাৰ জ্ঞানসিদ্ধি প্রদান কৰিছিল। দাদাশ্রীৰ দেহবিলয়ৰ পাচত নীৰমায়ে তেনেকৈ মুমুক্ষুসকলক সৎসঙ্গ আৰু আত্মজ্ঞানৰ প্রাপ্তি, নিমিত্ত ভাবেৰে কৰাইছিল। পূজ্য দীপকভাই দেসাইকো দাদাশ্রীয়ে সৎসঙ্গ কৰাৰ সিদ্ধি প্রদান কৰিছিল। নীৰমাঁৰ উপস্থিতিতে তেওঁৰ আশীৰ্বাদ লৈ পূজ্য দীপকভাই দেশ-বিদেশৰ অনেকে ঠাই পৰিভ্ৰমণ কৰি মুমুক্ষুসকলক আত্মজ্ঞানৰ প্রাপ্তি কৰাইছিল আৰু নীৰমাঁৰ দেহবিলয়ৰ পাচত আজিও চলি আছে। এই আত্মজ্ঞান প্রাপ্ত কৰি হেজাৰ-হেজাৰ মুমুক্ষুৱে সাংসাৰিক আৰু পাৰিবাৰিক দায়িত্ব পালন কৰিও মুক্ত অৱস্থাত থাকি আত্মৰমণতাৰ অনুভৱ কৰিছে।

এই পুস্তকৰ মুদ্ৰিত বাণী মোক্ষার্থী সকলৰ পথ প্ৰদৰ্শনত অত্যন্ত উপযোগী সিদ্ধি হ'ব, কিন্তু মোক্ষ প্রাপ্তিৰ কাৰণে আত্মজ্ঞান প্রাপ্ত কৰাটো আৱশ্যক। অক্রম মার্গৰ দ্বাৰা আত্মজ্ঞান প্রাপ্তিৰ মার্গ আজিও চলি আছে। যেনেকৈ এটা প্ৰজলিত চাকিহে অন্য চাকি প্ৰজলিত কৰিব পাৰে, তেনেকৈ প্রত্যক্ষ আত্মজ্ঞানীৰ দ্বাৰা আত্মজ্ঞান প্রাপ্ত কৰিলেহে নিজৰ আত্মা জাগৃত হয়।

দাদা ভগৱান ফাউণ্ডেশনৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত হিন্দী পুস্তকসমূহ :

১। জ্ঞানী পুৰুষ কি পছচান	২৫। সেৱা-পৰোপকাৰ
২। সৰ্ব দুঃখো সে মুক্তি	২৬। মৃত্যু সময়, পহলে অৰ পশ্চাত্
৩। কৰ্ম কে সিদ্ধান্ত	২৭। নিজদোষ দৰ্শণ সে.... নির্দোষ
৪। আত্মবোধ	২৮। পতি-পত্নী কা দিব্য ব্যৱহাৰ
৫। মৈঁ কোন হঁ?	২৯। ক্লেশ বহিত জীৱন
৬। বৰ্তমান তীর্থকৰ শ্ৰী সীমন্ধৰ স্বামী	৩০। গুৰু-শিষ্য
৭। ভুগতে উসী কি ভুল	৩১। অহিংসা
৮। এডজাষ্ট এভৰীহোৱেৰ	৩২। সত্য-অসত্য কে ৰহস্য
৯। টকৰাও টালিয়ে	৩৩। চমৎকাৰ
১০। হআ সো ন্যায়	৩৪। পাপ-পুণ্য
১১। চিন্তা	৩৫। বাণী, ব্যৱহাৰ মে....
১২। ক্ৰেত্ৰ	৩৬। কৰ্ম কে বিজ্ঞান
১৩। প্ৰতিক্ৰিয়া	৩৭। আপ্নবাণী - ১
১৪। দাদা ভগৱান কোণ ?	৩৮। আপ্নবাণী - ২
১৫। পেই্সো কা ব্যৱহাৰ	৩৯। আপ্নবাণী - ৩
১৬। অন্তঃকৰণ কা স্বৰূপ	৪০। আপ্নবাণী - ৪
১৭। জগৎ কৰ্তা কোণ ?	৪১। আপ্নবাণী - ৫
১৮। ত্ৰিমন্ত্ৰ	৪২। আপ্নবাণী - ৬
১৯। ভাবনা সে সুধৰে জমোজন্ম	৪৩। আপ্নবাণী - ৭
২০। মাতা-পিতা অৰ বচেো কা ব্যৱহাৰ	৪৪। আপ্নবাণী - ৮
২১। প্ৰেম	৪৫। আপ্নবাণী - ১৩ (পুৰ্বার্ধ)
২২। সমৰ সে প্ৰাপ্তি ব্ৰহ্মাচাৰ্য	৪৬। সমৰ সে প্ৰাপ্তি ব্ৰহ্মাচাৰ্য (পুৰ্বার্ধ)
২৩। দান	৪৭। সমৰ সে প্ৰাপ্তি ব্ৰহ্মাচাৰ্য (উত্তৰার্ধ)
২৪। মানৰ ধৰ্ম	

* দাদা ভগৱান ফাউণ্ডেশনৰ দ্বাৰা গুজৰাতী ভাষাতও ৫৫ খন পুস্তক প্ৰকাশিত হৈছে। ৱেবসাইট www.dadabhagwan.org ৰ পৰাও আপুনি এই সকলো পুস্তক প্ৰাপ্ত কৰিব পাৰিব।

* দাদা ভগৱান ফাউণ্ডেশনৰ দ্বাৰা প্ৰত্যেক মাহত হিন্দী, গুজৰাতী আৰু ইংৰাজী ভাষাত “দাদাবাণী” ম্যাগজীন প্ৰকাশিত হয়।

সম্পাদকীয়

জীৱনৰ প্ৰতিটো মুহূৰ্ততে আমি নিজেই বিচাৰপূৰ্বক ভাৱে
সমুখৰজনৰ সৈতে যদি এডজাষ্ট নহওঁ, তেনেহ'লে ভয়কৰ সংঘাত হৈয়ে
থাকিব। জীৱন বিষময় হ'ব আৰু শেষত জগতে জোৰ কৰি আমাৰ দ্বাৰা
এডজাষ্টমেন্ট কৰাবই। ইচ্ছা হওঁক বা অনিচ্ছাই হওঁক, আমি যেতিয়াই-
তেতিয়াই এডজাষ্ট তো হ'বই লাগিব। তেনেহ'লে কিয়নো বিচাৰপূৰ্বক এডজাষ্ট
হৈযাওঁ, যাতে অনেক সংঘাতৰ পৰা বক্ষা পাব পাৰি আৰু সুখ শান্তি স্থাপিত
হওঁক।

লাইফ ইজ নাথিং বাট এডজাষ্টমেন্ট (জীৱন এডজাষ্টমেন্টৰ বাহিৰে
আন একোৱেই নহয়!) জন্মৰ পৰা মৃত্যুলৈকে এডজাষ্টমেন্ট লাগিবই। কান্দিয়ে
লওঁক বা হাঁহিয়েই লওঁক! পঢ়াশুনা কৰি ভাল লাগক বা নালাগক, কিন্তু
এডজাষ্ট হৈ পঢ়িবই লাগিব! হয়তো ৰংমনেৰে মানুহে বিয়া কৰায়, কিন্তু
বিয়াৰ পিচত গোটেই জীৱন স্বামী-স্ত্ৰীৰ পাৰস্পৰিক এডজাষ্টমেন্ট লাগিবই।
দুটা ভিন্ন প্ৰকৃতিক গোটেই জীৱন একেলগো থাকি যাৰ যি দায়িত্ব তাক নিৰ্বাহ
কৰিব লাগিব। পৰস্পৰে পৰস্পৰৰ লগত গোটেই জীৱন সম্পূৰ্ণভাৱে এডজাষ্ট
হৈথাকে, তেনে পুণ্যবান কিমানজন মানুহ আছে এই যুগত? হোৱা, ৰামচন্দ্ৰজী
আৰু সীতাজীৰো কেইবাবাৰো ডিএডজাষ্টমেন্ট হোৱা নাছিল নে? স্বৰ্গমৃগ,
অগ্নিপৰীক্ষা আৰু গৰ্ভৰতী হোৱা সত্ত্বেও বনবাস? তেওঁলোকে কেনেকুৱা-
কেনেকুৱা এডজাষ্টমেন্ট লৈছিল?

পিতৃ-মাতৃ আৰু সন্তানে এজনে অন্যজনৰ সৈতে প্ৰতি খোজতে
এডজাষ্টমেন্ট হ'ব লগা হয় নে? যদি বিচাৰপূৰ্বক এডজাষ্ট হৈযায় তেনেহ'লে
শান্তি থাকিব আৰু কৰ্মবন্ধন নহয়। আঞ্চলীয়-স্বজন, বন্ধুবান্ধুৰ সৈতে,
ব্যৱসায়ত, বচৰ সৈতে, বেপোৰী বা দালালৰ সৈতে, তেজী-মন্দীৰ ভাবৰ
সৈতে, সকলো ঠাইতে যদি আমি এডজাষ্টমেন্ট নহওঁ তেনেহ'লে কিমানবোৰ
দুখৰ পাহাৰ হৈযার!

এইকাৰনে 'এডজাষ্ট এভৰীহোৱেৰ' ব 'মাষ্টাৰ কী' লৈ যি জন মানুহে
জীৱন অতিবাহিত কৰিব, তেওঁৰ জীৱনৰ কোনো তালা খোল নাখাব, এনেকুৱা
নহয়। জ্ঞানীপুৰুষ পৰম পূজনীয় দাদাশ্রীৰ স্বৰ্গময় সূত্ৰ 'এডজাষ্ট এভৰীহোৱেৰ'
জীৱনত আত্মসাং কৰিব পাৰিলৈ সংসাৰ সুখময় হ'ব!

এডজাষ্ট এভৰীহোৱেৰ

আত্মসাংকৰক এটাই শব্দ

প্ৰশ্নকৰ্তা : এতিয়া তো জীৱনত শান্তিৰ সৰল মার্গ বিচাৰিছোঁ।

দাদাত্রী : এটাই শব্দ জীৱনত ফলিত কৰিব লাগিব, নিৰ্ভুল

ভাৱে, একজেষ্ট?

প্ৰশ্নকৰ্তা : একজেষ্ট, হয়।

দাদাত্রী : ‘এডজাষ্ট এভৰীহোৱেৰ’ ইমান শব্দটিয়ে যদি আপুনি জীৱনত ফলিত কৰিব পাৰে তেনেহ’লেই যথেষ্ট হ’ব। আপুনি শান্তি নিজে নিজে লভিব। পোন প্ৰথমে ছয় মাহলৈকে বাধা-বিধিনি আহিব, পিচত নিজে নিজেই শান্তি ঘূৰি আহিব। প্ৰথম ছয় মাহলৈকে আগৰ বিয়্যাকশন আহিব, পলমকৈ আৰন্ত কৰাৰ কাৰণে। এইকাৰণে ‘এডজাষ্ট এভৰীহোৱেৰ’! এই কলিযুগৰ এনে ভয়াবহ সময়ত যদি এডজাষ্ট নহয়, তেনেহ’লে শেষ হৈ যাব।

সংসাৰত অন্য একো নাজানিলেও ক্ষতি নাই কিন্তু এডজাষ্ট হ’বলৈ শিকিবই লাগিব। সমুখৰজনে ‘ডিচএডজাষ্ট’ হৈ থাকিলেও, কিন্তু আপুনি এডজাষ্ট হৈ থাকিলে সংসাৰ সমুদ্র সাঁতোৰি পাৰ হৈ যাব। যিয়ে অন্যৰ অনুকূল হ’ব পাৰিছে, তেওঁৰ কোনো দুখেই নাথাকিব। ‘এডজাষ্ট এভৰীহোৱেৰ’! প্ৰত্যেকৰে সৈতে এডজাষ্টমেন্ট হয়, এইটোৱেই সকলোতকৈ ডাঙৰ ধৰ্ম। এই যুগত ভিন্ন-ভিন্ন প্ৰকৃতিৰ মানুহ আছে, এইকাৰণে এডজাষ্ট নহ’লে কেনেকৈ চলিব?

হস্তক্ষেপ নকৰিব, এডজাষ্ট হৈ যাব

সংসাৰৰ অৰ্থই সমশ্বৰণ মার্গ, এইকাৰণে নিৰন্তৰ পৰিবৰ্তন হৈয়ে থাকে। কিন্তু এই বৃদ্ধসকলে পুৰণি যুগটোকেই ধৰি থাকে। হোৱা, যুগৰ

সৈতে চলা, নহ'লে মার খাই মরি থাকিবা ! যুগৰ অনুসৰি এডজাষ্টমেন্ট হ'ব লাগিব। মোৰ চোৰৰ সৈতে, জেপ-কটাৰৰ সৈতে, সকলোৰে সৈতেই এডজাষ্টমেন্ট হয়। মই চোৰৰ সৈতে কথা পাতিলে আন কি সি ও বুজি পাই যে এঁও কৰণাময় হয়। মই তাক ‘তই ভুল কৰিছ’ এনেকৈ নকওঁ। কিয়নো সেইটো তাৰ ‘ভীট পইন্ট’ (দষ্টিকোণ)। কিন্তু মানুহে তাক ‘নালায়ক’ কৈ গালি দিয়ে। উকিল সকল জানো মিছলিয়া নহয় ? ‘একেবাৰে মিছা কেচ জিকাই দিম’ বুলি কোৱা জনে, প্ৰবঞ্চক নহয় জানো ? চোৰক ‘লুছু’ কয় আৰু একেবাৰে মিছা কেচ ক ‘সঁচা’ কয়, সিহঁতক সংসাৰত বিশ্বাস কেনেদৰে কৰিব পাৰি ? তথাপি তেওঁলোকৰো চলি আছে নহয় নে ? কোনোলোককে মই মিছলিয়া নকওঁ। তেওঁ নিজৰ ‘ভীট পইন্ট’ ত কৰেষ্ট এ হয়। কিন্তু তাক সঁচা কথা শিকাও যে তই যি চুবি কৰিছ, তাৰ পৰিণাম তই কি পাৰি !

এই বৃন্দ সকলে ঘৰত সোমায়েই কয়, ‘এই লোহাৰ আলমাৰী ? এই ৰেডিঅ ? এইটো এনেকুৱা কিয় ? তেনেকুৱা কিয় ?’ এইদৰে কাজিয়া-পেচাল কৰে। হেৰা, কোনো যুৱকৰ সৈতে বন্ধুত্ব কৰা। এই যুগ পৰিবৰ্তন হৈয়ে থাকিব। এইবোৰৰ অবিহনে এওঁলোকে জীৱিত থাকিব কেনেকৈ ? কিবা নতুন দেখিলেই মোহ উৎপন্ন হয়। নতুন নহ'লে তো জীৱিত থাকিবই কিদৰে ? নতুনত্ব অনন্তবাৰ আহিছে আৰু গৈছে, তাত আপুনি কাজিয়া-পেচাল কৰিব নালাগে। আপোনাৰ অপচন্দ হ'লে সেয়া আপুনি নকৰিব। এই আইসক্রীমে আমাক নকয় যে মোৰ পৰা দূৰত থকা। আপোনাৰ খাবৰ হচ্ছা নাথাকিলে নাখাব। কিন্তু বৃন্দসকলে তাৰ ওপৰত অসন্তুষ্ট হৈ থাকে। এই মতভেদ যুগ পৰিবৰ্তনৰ কাৰণে হৈছে। এই নতুন প্ৰজন্মই

তো যুগৰ মতেই চলিব। মোহ, অর্থাৎ নতুন- নতুন উৎপন্ন হয় আৰু
নতুন-নতুনেই দেখায়। মই বাল্যকালৰ পৰাই বুদ্ধিৰ দ্বাৰা অনেক বিচাৰ
কৰি দেখিছিলোঁ যে এই জগতখন ওলোটা দিশত গৈছে নে চিথা হৈছে
আৰু এইটোও বুজিছিলোঁ যে এই জগতক পৰিবৰ্ত্তন কৰাৰ কাৰো সন্তাই
নাই। তথাপি মই কি কৈছোঁ যে যুগৰ অনুসৰি এডজাষ্ট হৈ যাওঁক।
ল'বাই নতুন ধৰণৰ টুপি পিছি আহিলে, তেতিয়া এনেকৈ নক'ব যে,
'এনেকুৱা ক'ব পৰা লৈ আহিলা?' তাৰ সলনি এডজাষ্ট হৈ যাওঁক যে,
'ইমান সুন্দৰ টুপি ক'ব পৰা আনিলা? কিমানত আনিলা? বহুত সন্তাত
পালা?' এইদৰে এডজাষ্ট হৈ যাওঁক।

আমাৰ ধৰ্মই (বীতৰাগ ধৰ্ম) কি কয় যে অসুবিধাত সুবিধা চাওঁক।
ৰাতি মোৰ মনত ভাৰ হৈছিল যে, 'এই চাদৰখন লেতেৰা।' কিন্তু পিচত
এডজাষ্টমেন্ট কৰি লোৱাত তেতিয়া ইমান নৰম লাগিল যে নুসুধিব
আৰু! পথেওন্দ্ৰিয়জ্ঞানে অসুবিধা দেখায় আৰু আত্মজ্ঞানে সুবিধা দেখায়।
এইকাৰণে আত্মক্ষণ হৈ থাকিব।

দুর্গন্ধিৰ সৈতে এডজাষ্টমেন্ট

বান্দ্ৰাৰ (মুম্বাইত) নলা এটাৰ পৰা দুর্গন্ধি আহিলেও তাৰ সৈতে
কি কাজিয়া কৰিবলৈ যাব নে? এইদৰেই এই মানুহবোৰে দুর্গন্ধি বিয়পায়,
তেওঁলোকক কি ক'বলৈ যাব? দুর্গন্ধি বিয়পাই সিহঁতক নলা কয়, যাৰ
পৰা সুগন্ধি আহে সিহঁতক বাগিছা কয়। যি সকলে দুর্গন্ধি বিয়পায় সিহঁতে
কয় যে 'আপুনি আমাৰ সৈতে বীতৰাগ হওঁক!'

এই ভাল-বেয়া কোৱাত সেইবোৰেই আমাক বিৰক্ত কৰে। আমি
উভয়কে একেই মানি চলিব লাগে। ইয়াক 'ভাল' ক'লে, এইকাৰণে
অন্যটো 'বেয়া' হ'ল। তেতিয়া পিছত সেইটোৱে বিৰক্ত কৰে। কিন্তু

दुयोके ‘मिस्टर’ कवि दिले, तार पिछत प्रभार नपारे। ‘एडजाष्ट एभ्रीहोरेब’ व महि आरिक्षार कविहेँ। सँचा कथा क’ले तेऊंबै सैतेओ आरु कोनोबाई मिञ्चा कथा क’ले तेऊंबै सैतेओ ‘एडजाष्ट’ हैयाओँक। मोक कोनोबाई कय ये ‘आपोनार बुद्धि नाई।’ तेतिया महि तৎक्षनां तेऊंबै सैतेए एडजाष्ट है कम ये, ‘सेया तो आगर पराई नाछिल। आजि तुमि क’ब परा बिचारिव आहिला? तुमि तो आजि जानिला, किन्तु महि तो एहिटो बाल्यकालर पराई जानो।’ एनेकुराकै क’ले तो झँग्हट मिटि याब, नहय ने? पुनर तेऊं आमार ओचबत आकल (बुद्धि) बिचारि नाहेह। एनेकुरा नकरिले नो ‘निजर घर’ (मोक्ष) केतिया गै पाम?

पत्तीर सैतेए एडजाष्टमेन्ट

प्रश्नकर्ता: एडजाष्ट केनेकै ह’ब लागे, एहिटो अलप बुजाई दियक।

दादाश्री: आपोनार कोनो कारणवशतः देरी हैग’ले, आरु पत्तीरये किबा उल्टा-चिथा क’बलै धरे ये, इमान देरीकै आहे? एनेकै नचलिब।’ आरु येनेकै-तेनेकै कय..... तेऊंबै खंत मानसिक स्थिरता नाथाके। तेतिया आपुनि क’ब ये ‘हय, तोमार कथा ठिकेह, तुमि यदि कोरा उभति याओ आरु तुमि कोरा यदि भितरलै आहिबहिम।’ तेतिया तेऊंबै, ‘नहय, उभति नायाबा। इयाते शुह थका मने-मने।’ किन्तु आको शुधा, ‘तुमि कोरा यदि खाम, नह’ले शुबलै याओ।’ तेतिया तेऊंबै, ‘नहय, खाई लोरा।’ तेतिया आपुनि तेऊंबै कथा मानि खाई ल’ब लागे। अर्थां एडजाष्ट हैग’ल। आको बाति-पुरा फाष्ट क्लाच चाह दिव आरु यदि धमक दिये तेनेह’ले चाहब काप मुख ओलोमाई (बोय वेशत) दिव आरु तिनि दिनलैके सेह त्रुम चलि थाकिब।

খিচৰী খাৰ নে হোটেলৰ পিজ্জা ?

এডজাষ্ট হ'ব নোৱাৰিলে কি কৰে ? মানুহে রাইফৰ সৈতে
কাজিয়া কৰে, নহয় নে ?

প্ৰশ্নকৰ্তা : হয়।

দাদাৰ্ত্তি : এনেকুৱা ? ! কি ভাগ কৰিবৰ বাবে ? পত্নীৰ সৈতে
কি ভাগ-বতৰা কৰিব ? সা-সম্পত্তি অংশীদাৰীত আছেই।

প্ৰশ্নকৰ্তা : স্বামীৰ গুলাব-জামুন খাৰৰ ইচ্ছা হ'লে পত্নীয়ে খিচৰী
বনায়, তেনেহ'লে কাজিয়া হয়।

দাদাৰ্ত্তি : আকৌ কাজিয়া কৰাৰ পিছত কি তেওঁ গুলাব-জামুন
বনাব নে ? নবনায়। পিছত খিচৰীয়ে খাৰ লগা হয় !

প্ৰশ্নকৰ্তা : পিছত হোটেলৰ পৰা পিজ্জা অনায়।

দাদাৰ্ত্তি : এনেকুৱা ? ! অৰ্থাৎ এইটোও নহ'ল আৰু সেইটোও
নহ'ল। পিজ্জা আহে, হয় নে ? কিন্তু আমাৰ গুলাব-জামুন গ'ল, নহয়
নে ? তাৰ সলনি যদি আপুনি রাইফ ক ক'লে হেঁতেন যে, ‘তোমাৰ যি
ভাল লাগে সেই বনোৱা।’ তেওঁৰ ও কোনোৱাদিনা খুটুৱাৰ ইচ্ছা তো
হ'ব পাৰে ! তেওঁ কি নাখাৰ নে ? তেতিয়া আপুনি ক'ব, ‘তোমাৰ যি
ভাল লাগে সেই বনোৱা।’ তেতিয়া তেওঁ ক'ব, ‘নহয়, আপোনাৰ যি
ভাল লাগে সেই বনাম।’ তেতিয়া আপুনি ক'ব পাৰিব যে, ‘গুলাব-
জামুন বনোৱা।’ আৰু যদি আপুনি প্ৰথমেই গুলাব-জামুন বনাবলৈ কয়
তো তেওঁ ক'ব, ‘নহয়, মই তো খিচৰী বনাম।’

প্ৰশ্নকৰ্তা : এই মতভেদ দূৰ কৰাৰ বাবে আপুনি কি উপায়
দিব ?

দাদাৰ্ত্তি : মই এই উপায় দিম যে ‘এডজাষ্ট এভৰীহোৱেৰ’।
তেওঁ কয় যে, ‘খিচৰী বনাম’, তো আপুনি ‘এডজাষ্ট’ হৈ যাব। আৰু

ଆପୁନି କଯ ଯେ, 'ନହ୍ୟ, ଏତିଆ ମହି ବାହିରଲେ ଯାମ ସଂସଙ୍ଗ ତ ଯାମ', ତେତିଆ ତେଓଁ ଏଡଜାଷ୍ଟ ହୈ ଯାବ ଲାଗେ । ଯି ଜନେ ପ୍ରଥମେ କଯ, ତେଓଁର ସୈତେ ଏଡଜାଷ୍ଟ ହୈ ଯୋରା ।

ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା : ତେନେହିଲେ ପ୍ରଥମେ କୋରାବ ବାବେ କାଜିଯା ହିଁ ।

ଦାଦାଶ୍ରୀ : ହ୍ୟ, ଏନେ କବିବ । ଏନେ କବିବ କିନ୍ତୁ ତେଓଁର ସୈତେ ଏଡଜାଷ୍ଟ ହୈ ଯାବ । କିଯନୋ ତୋମାର ହାତତ ସନ୍ତା ନାହିଁ । ସେଇ ସନ୍ତା କାବ ହାତତ ଆଛେ, ସେଇଟୋ ମହି ଜାନୋ । ତେନେହିଲେ ଇଯାତେ 'ଏଡଜାଷ୍ଟ' ହୋରାତ ଆପୋନାର କିବା ଅସୁବିଧା ଆଛେ ଭାଇ ?

ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା : ନାହିଁ, ଏକୋରେଇ ନାହିଁ ।

ଦାଦାଶ୍ରୀ : ଭନୀ, ଆପୋନାର ଆପନ୍ତି ଆଛେନେ ?

ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା : ନାହିଁ

ଦାଦାଶ୍ରୀ : ତେନେହିଲେ ତାର ସମାଧାନ କବି ଦିଯକ ନେ ! 'ଏଡଜାଷ୍ଟ ଏଭରୀହୋରେବ' ! ଇଯାତେ କିବା ଆପନ୍ତି ଆଛେନେ ?

ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା : ନାହିଁ, ଏକୋରେଇ ନାହିଁ ।

ଦାଦାଶ୍ରୀ : ଯଦି ତେଓଁ ପ୍ରଥମେ କଯ ଯେ, ଆଜି ପିଯାଜର ପକୋରା, ଲାର୍କ, ସବଜୀ ସକଳୋ ବନୋରା, ତେତିଆ ଆପୁନି ଏଡଜାଷ୍ଟ ହୈ ଯାବ ଆର୍କ ଆପୁନି କଯ ଯେ ଆଜି ସୋନକାଳେ ଶୁଇ ଯାମ ତେନେହିଲେ ତେଥେତେ ଏଡଜାଷ୍ଟ ହୈ ଯାବ ଲାଗେ । (ପତିକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କବି) ଆପୋନାର କୋନୋ ବନ୍ଧୁର ତାତ ଯାବ ଲଗା ଥାକେ, ତଥାପିଓ ସ୍ଥଗିତ କବି ସୋନକାଳେ ଶୁଇ ଯାବ । କିଯନୋ ବନ୍ଧୁର ସୈତେ ଜଞ୍ଜାଲ ହିଁଲେ ତୋ ଦେଖା ଯାବ, କିନ୍ତୁ ଇଯାତେ ଘରତ ହିଁଲେ ନିଦିବ । ବନ୍ଧୁର ସୈତେ ଭାଲେ ଥାକିବର ବାବେ ଘରତ କାଜିଯା କରେ, ଏନେ ହିଁଲେ ନଚଲିବ । ଅର୍ଥାତ୍ ତେଓଁ ପ୍ରଥମେ କଯ ତେନେହିଲେ ଆପୁନି ଏଡଜାଷ୍ଟ ହୈ ଯାବ ଲାଗେ ।

ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା : କିନ୍ତୁ ତେଥେତେ ଆଠ ବଜାତ କୋରୋବାତ ମିଟିଂ ତୟାବ ଲଗା ହ୍ୟ ଆକୁ ପତ୍ରୀଯେ କଯ ଯେ, ‘ଏତିଆ ଶୁଇ ଯାଓଙ୍କ’, ତେଣେହିଲେ ତେଥେତେ କି କବିବ ?

ଦାଦାଶ୍ରୀ : ଏନେକୁରା କଞ୍ଚନା ନକବିବ ? ପ୍ରକୃତିର ନିୟମ ଏହି ଯେ ‘ହୋରେବ ଦେୟାବ ଇଜ ଏ ଉଠିଲ ଦେୟାବ ଇଜ ଏ ରେ’ (ସତେ ସଂକଳ୍ପ, ତ’ତେ ପଥ !) କଞ୍ଚନା କବିବ ତୋ ବେଯା ହ’ବ । ସେଇ ଦିନା ତେଥେତେଇ କ’ବ ଯେ ‘ଆପୁନି ସୋନକାଳେ ଯାଓଙ୍କ, ସୋନକାଳେ ଯାଓଙ୍କ’ ନିଜେ ଗେବେଜଲୈକେ ଥବଲୈ ଆହିବ, କଞ୍ଚନା କବାବ ବାବେଇ ସକଳୋ ନଷ୍ଟ ହ୍ୟ । ଏଇକାବଣେ ଏଥନ କିତାପତ ଲିଖିଛେ, ‘ହୋରେବ ଦେୟାବ ଇଜ ଏ ଉଠିଲ ଦେୟାବ ଇଜ ଏ ରେ’ ପାଲନ କବିବ ପାରିଲେଇ ଯଥେଷ୍ଟ ହ’ବ । ପାଲନ କବିବ ନେ ?

ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା : ହ୍ୟ ।

ଦାଦାଶ୍ରୀ : ଲୋରା, ପ୍ରମିଚ୍ କରା । ଅବେ ବାହ ! ଇଯାକେଇ କଯ ଶୂରବୀବ ! ପ୍ରମିଚ୍ କବିଛେ ।

ଭୋଜନତ ଏଡ଼ଜାଷ୍ଟମେନ୍ଟ

ବ୍ୟରହାବ ସଠିକ (ପାଲନ କରା) ତେତିଆହେ କୋରା ହ୍ୟ ଯିଜନେ ‘ଏଡ଼ଜାଷ୍ଟ ଏଭରୀହୋରେବ’ ହ୍ୟ ! ଏତିଆ ଡେଭଲପମେନ୍ଟର ସମୟ ଆହିଛେ । ମତଭେଦ ହ’ବ ଦିବ ନାଲାଗେ । ଏଇକାବଣେ ଏତିଆ ମାନୁହକ ମହି ସୂତ୍ର ଦିଛୋଁ, ‘ଏଡ଼ଜାଷ୍ଟ ଏଭରୀହୋରେବ’ ! ଏଡ଼ଜାଷ୍ଟ ,ଏଡ଼ଜାଷ୍ଟ, ଏଡ଼ଜାଷ୍ଟ । କଟ୍ଟି (ଏକ ପ୍ରକାବର ବ୍ୟଞ୍ଜନ) କେହା ବା ତିତା ହିଲେ ବୁଜି ଲ’ବା ଯେ ଦାଦାଜୀଯେ ଏଡ଼ଜାଷ୍ଟମେନ୍ଟ ଲ’ବଲୈ କୈଛେ । ପିଛତ କଟ୍ଟି ଅଲପ ଖାଇ ଲ’ବା । ହ୍ୟ, ଆଚାବ ମନତ ପରିଲେ ଖୁଜି ଲ’ବ ଯେ ଅଲପ ଆଚାବ ଲୈ ଆହକ । କିନ୍ତୁ କାଜିଯା ନକବିବ, ସବତ କାଜିଯା ହୋରା ଉଚିତ ନହ୍ୟ । ନିଜେ କୋନୋବା ଠାଇତ ବିପଦତ ପରିଲେ, ତେତିଆ ତାତ ନିଜେଇ ଏଡ଼ଜାଷ୍ଟମେନ୍ଟ କବି ଲାଗୁଙ୍କ, ତେତିଆ ସଂସାବ ସୁନ୍ଦର ହେ ପରିବ ।

ভাল নালাগিলেও পালন কৰক

তোমাৰ সৈতে যোনে-যোনে ডিচএডজাষ্ট হ'বলৈ আহে, তেওঁৰ
সৈতে তুমি এডজাষ্ট হৈ যোৱা । দৈনন্দিন জীৱনত যদি শাহ-বোৱাৰীৰ
মাজত বা জা-ডাঙুৰ জাৰ মাজত ডিচএডজাষ্টমেন্ট হয়, তেনেহ'লৈ যাব
এই সংসাৰৰ ঘটনাচক্ৰৰ পৰা মুক্তি হোৱাৰ ইচ্ছা, তেওঁ এডজাষ্ট হৈ
যাব লাগিব । স্বামী-স্ত্রীৰ মাজত যদি কোনোৰা এজনে ফাট আনে,
তেনেহ'লৈ আনজনে সংযোগ কৰি ল'ব লাগে, তেতিয়াহে সম্বন্ধ ঠিকমতে
চলি থাকিব আৰু শান্তি থাকিব । যিয়ে এডজাষ্টমেন্ট ল'ব নোৱাৰে,
তাক মানুহে ‘মেটেল’ (পাগল) ক'য় । এই বিলেটিভ সত্যৰ প্রতি আগ্ৰহ,
জেদ কৰাৰ অলপো প্ৰয়োজন নাই । ‘মানুহ’ কাক কোৱা হয়, যিজনে
এভৰীহোৱেৰ এডজাষ্টেবল হয় । চোৰৰ সৈতেও এডজাষ্ট হৈ যাব লাগে ।

শোধৰাৰ নে এডজাষ্ট হৈ যাব ?

প্ৰত্যেক পৰিস্থিততে আমি সমুখৰজনৰ সৈতে এডজাষ্ট হৈ
গ'লে বহুত কথাই সহজ হৈ যায় । আমি লগত কি লৈ যাম ? কোনোবাই
ক'ব যে, ‘ভাই, পত্নীক চিধা কৰি দিয়া ’ । ‘হেৰা, তেওঁক চিধা কৰিব
গ'লে তো তুমি টেড়া হৈ যাবা ’ । এইকাৰণে বাইফন্ক চিধা কৰিব নাযাবা,
যেনে আছে তাকেই কৰেষ্ট ক'বা । আপোনাৰ তেওঁৰ সৈতে চিৰদিনৰ
লেন-দেন (সম্বন্ধ) হ'লে বেলেগ কথা, এইটো জনমতহে, তাৰ পিছত
নাজানো ক'ত হেৰাই যাব । দুয়োজনৰ মৃত্যুকাল বেলেগ, দুয়োজনৰ
কৰ্ম বেলেগ ! একো লেনা ও নাই আৰু দেনা ও নাই ! এই ঠাইৰ পৰা
তেওঁ কাৰ তাত যাব তাৰ কি ঠিকনা ? আপুনি তেওঁক চিধা কৰিব আৰু
আগৰ জনমত যাব কোনো অন্যৰ ভাগত !

ଏହିକାରଣେ ଆପୁନି ତେଓଁକ ଚିଧା କରିବା ନାଲାଗେ ଆରୁ ତେରୋଁ ଆପୋନାକ ଚିଧା କରିବ ନାଲାଗେ । ସେଣେ ପାଲେ, ସୋନବ ତୁଳ୍ୟ । ପ୍ରକୃତି କାରୋ କେତିଆମ ଚିଧା ହିଁ ନୋରାବେ । କୁକୁରବ ନେଜ ଟେଡ଼ାର ଟେଡ଼ାଯେ ଥାକିବ । ଏହିକାରଣେ ଆପୁନି ସାବଧାନ ହୈ ଖୋଜ ଦିଯକ । ସେଣେ ଆଛେ ତେନେଇ ଠିକେ ଆଛେ, ‘ଏଡଜାଷ୍ଟ ଏଭରୀହୋରେର’ ।

ପତ୍ନୀ ହଙ୍ଲ ‘କାଉନ୍ଟାର ଓରେଟ’

ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା : ମହି ରାଇଫର ସୈତେ ଏଡଜାଷ୍ଟ ହୋରାବ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରୋଁ, କିନ୍ତୁ ଏଡଜାଷ୍ଟମେନ୍ଟ ନହ୍ୟ ।

ଦାଦାଶ୍ରୀ : ଏହି ସକଳୋ ହିଚାବର ଅନୁସରି ହୟ ! ବେକା ବଲୁଟୁ ଆରୁ ବେକା ନାଟ, ତାତ ଚକା ଚିଧାକୈ ଘୂରାଲେ କିଦରେ କାମ ଚଲିବ ? ଆପୋନାର ଏନେକୁରା ଭାବ ହିଁ ପାରେ ଯେ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ ଜାତି ଏନେକୁରା କିଯ ? କିନ୍ତୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଜାତି ତୋ ଆପୋନାର ‘କାଉନ୍ଟାର ଓରେଟ’ ହୟ । ଯିମାନେ ଆପୋନବ ଦୋଷ, ସିମାନେ ତେଓଁ ଟେଡ଼ା; ଏହିକାରଣେଇ ତୋ ସକଳୋ ‘ବ୍ୟରସ୍ଥିତ’ ଏନେକୈ ମହି କୈଛୋଁ ନହ୍ୟ !

ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା : ସକଳୋରେଇ ଆମାକ ଚିଧା କରିବଲୈ ଆହିଛେ, ଏନେ ଭାବ ହ୍ୟ ।

ଦାଦାଶ୍ରୀ : ସେଇ ତୋ ଆପୋନାକ ଚିଧା କରିବଇ ଲାଗିବ । ଚିଧା ନହିଁଲେ କି ସଂସାର ଚଲିବ ? ଚିଧା ନହିଁଲେ ପିଚତ ପିତା କେନେଦରେ ହିଁ ? ଚିଧା ହିଁ ତେତିଆହେ ପିତା ହିଁ ପାରିବ । ସ୍ତ୍ରୀ ଜାତି ଅଲପ ଏନେକୁରା ଯେ ସିହିତେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନହ୍ୟ, ଏହିକାରଣେ ଆମି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହିଁ ଲାଗିବ । ସେଯା ସହଜ ଜାତି, ସିହିତ୍ବ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହିଁ ଏନେକୁରା ନହ୍ୟ ।

ରାଇଫ, ସେଇଟୋ କି ବସ୍ତୁ ?

ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା : ଆପୁନି କଣ୍ଠକ ।

দাদাশ্রী : বাইফ ইজ দি কাউন্টাৰ ওৱেট অফ ম্যান । সেই কাউন্টাৰ ওৱেট যদি নাথাকে তেতিয়া মানুহজনেই ভাণ্ডি পৰিব ।

প্ৰশ্নকৰ্তা : এইটো বুজি পোৱা নাই ।

দাদাশ্রী : ইঞ্জিনত কাউন্টাৰ ওৱেট বখা হয়, নহ'লে ইঞ্জিন চলি চলি ভাণ্ডি যাব । এইদৰেই মানুহৰ কাউন্টাৰ ওৱেট স্তৰী হয় । স্তৰী থাকিলেতো ভাণ্ডি নপৰিব । নহ'লে দৌৰা-দৌৰি কৰিও কোনো ঠিকনা নাথাকিলে হয়, আজি ইয়াতে নতুবা কালি ক'ৰ পৰা কোন ঠাইত গুচি গ'লাহেঁতেন । পত্নী আছে কাৰণেই তেওঁ উভতি ঘৰলৈ আহে, নহ'লে তেওঁ ঘৰ উভতিলে হয় নে ?

প্ৰশ্নকৰ্তা : নাহিলে হয় ।

দাদাশ্রী : স্তৰী কাউন্টাৰ ওৱেট হয় তেওঁৰ ।

সংঘাত, অৱশ্যেষত অন্ত পায়

প্ৰশ্নকৰ্তা : দুপৰীয়ালৈ বাতিপুৱা হোৱা সংঘাত পাহৰি যাওঁ আৰু সন্ধিয়ালৈ পুনৰ নতুন হয় ।

দাদাশ্রী : মই এইটো জানো যে সংঘাত কোন শক্তিৰ দ্বাৰা হয় । তেওঁ বিপৰীতে কয়, তাতে কোনটো শক্তি কাম কৰিছে ? কোৱাৰ পিছত পুনৰ ‘এডজাষ্ট’ হৈ যায়, এই সকলোৰো জ্ঞানৰ দ্বাৰা বুজা যায়, এনেকুৱা । তথাপি সংসাৰত ‘এডজাষ্ট’ হ'ব লাগিব । কিয়নো প্ৰত্যেক বস্ত্ৰেই অন্ত আছে । আৰু ধৰি লোৱা সেই বস্ত্ৰ অধিক সময়লৈকে চলিলোও আপুনি তেওঁক 'হেল্প' কৰা নাই, বৰং অধিক লোকচান কৰিছে । আপুনি আপোনাৰ নিজৰ আৰু সন্মুখৰ জনৰো লোকচান কৰিছে ।

অথবা প্রার্থনাৰ এডজাষ্টমেন্ট

প্ৰশ্নকৰ্তা : সন্মুখৰ জনক বুজাৰৰ বাবে মই মোৰ পুৰষাৰ্থ কৰিলোঁ, তাৰপিছত তেওঁ বুজে - নুবুজে সেইটো তেওঁৰ পুৰষাৰ্থ ?

দাদাশ্রী : আমাৰ দায়িত্ব ইমানেই যে আমি তেওঁক বুজাও। যদি তেওঁ নুবুজে তো তাৰ উপায় নাই। তাৰ পিছত আপুনি ইমানখিনিয়ে ক'ব যে, ‘হে দাদা ভগৱান ! এওঁক সদবুদ্ধি দিয়ক ।’ ইমানখিনিয়ে ক'ব লাগিব। তেওঁক মাজত ওলমাই থ'ব নোৱাৰে। এয়া কোনো গঢ়ি নহয়। এয়া ‘দাদাজী’ৰ ‘এডজাষ্টমেন্ট’ বিজ্ঞান, আশ্চৰ্য্যজনক এই ‘এডজাষ্টমেন্ট’। আৰু য'ত ‘এডজাষ্ট’ হ'ব নোৱাৰে, তাত তাৰ সোৱাদো নিশ্চয়ই অনুভৱ হৈছে আগোনাৰ ? ‘ডিএডজাষ্টমেন্ট’ এ মূৰ্খতা। কিয়নো তেওঁ ভাবে যে মই স্বামিত্ব এৰি নিদিও আৰু মোৰ কথামতেই সকলোৰে চলিব লাগিব। এনেকুৰাকৈ মানি চলিলে গোটেই জীৱন ভোকত মৰিবা আৰু এদিনাখন কাঁহিত ‘পোইজন’ (বিষ) আহি পৰিব ! সহজৰপত যি চলিছে, সেয়া চলিব দিয়া ! এইটো কালিযুগ। বাতাবৰণেই কেনেকুৰা ? ! এইকাৰণে যেতিয়া পত্নীয়ে কয় যে, ‘আপুনি নালায়ক হয়।’ তেতিয়া ক'ব, ‘বহুত ভাল ।’

টেড়া (কুটিল) প্ৰকৃতিৰ সৈতে এডজাষ্ট হৈ যাওঁক

প্ৰশ্নকৰ্তা : ব্যৱহাৰত থাকিব লগা হয়, এইকাৰণে ‘এডজাষ্টমেন্ট’ একপক্ষীয় হ'ব নালাগে, নহয় নে ?

দাদাশ্রী : ব্যৱহাৰ তো সেইটোকেই ক'ব যে, এডজাষ্ট হৈ যায় যাতে ওচৰ-চুবুৰীয়াও কয় যে ‘সকলো ঘৰতে কাজিয়া হয়, কিন্তু এইখন ঘৰত কাজিয়া নহয়।’ তেওঁৰ ব্যৱহাৰ সৰ্বোত্তম কোৱা হয়। যাৰ সৈতে ভাল নালাগে, তাতেই শক্তি বিকশিত কৰিব লাগিব। অনুকূল

লাগে য'ত তাত শক্তি আছেই। প্রতিকূল লাগে, সেইটো দুর্বলতা। মোৰ
সকলোৰে সৈতে কিয় অনুকূলতা থাকে ? যিমান এডজাষ্টমেন্ট ল'বা,
সিমানে শক্তি বাঢ়িব আৰু দুর্বলতাৰ নাশ হ'ব। সঠিক বোধগম্যতা
তেতিয়াহে আহিব, যেতিয়া সমস্ত উলটা বোধ শক্তি বিদূৰ হ'ব।

নম্ব স্বভাৱৰ লোকৰ সৈতে প্ৰত্যেকেই এডজাষ্ট হ'ব কিন্তু টেড়া
(কুটিল), কঠোৰ, খঙ্গল প্ৰকৃতিৰ লোকৰ সৈতে, সকলোৰে সৈতে
এডজাষ্ট হ'ব পাৰিলে তেতিয়াহে কাৰ্য সিদ্ধ হ'ব। যিমানেই নিলাজ-
লম্পট মানুহ নহওঁক কিয়, তথাপিও তাৰ সৈতে এডজাষ্ট হ'ব পৰা
যায়, মনৰ স্থিৰতা নেহেৰায়, সেয়াহে কামৰ কথা। খৎ কৰিলে তো নচলিব
। জগতৰ কোনো বস্তুৱেই আমাক 'ফিট' নহ'ব, আমি এ তাত 'ফিট' হৈ
যাওঁ তেনেহ'লে সংসাৰ সুন্দৰ আৰু তাক 'ফিট' কৰিবলৈ গ'লে সংসাৰ
অসুন্দৰ। এইকাৰণেই এডজাষ্ট এভৰীহোৱেৰ ! আপুনিয়েই তাত 'ফিট'
হৈ যোৱা তো কোনো অসুবিধা নাই ।

ডোন্ট চী ল', চেট্ল !

সন্মুখৰজন টেড়া হয় তথাপিও জ্ঞানী তাৰ সৈতে এডজাষ্ট হৈ
যায়। 'জ্ঞানীপুৰুষ' ক অনুসৰণ কৰি চলিলে সকলো ধৰণৰ এডজাষ্টমেন্ট
লোৱা শিকি যাব। ইয়াৰ অন্তৰনিহিত চাইল এ কি কয়-বীতৰাগ হৈ
যাওঁক, ৰাগ-দৈষ নকৰিব। এয়া ভিতৰত কিছু আসক্তি থাকি যায়,
এইকাৰণেই মাৰ খাব লগা হয়। ব্যৰহাৰত যিয়ে একপক্ষীয় নিষ্পত্তি হৈ
গৈছে, তাকে টেড়া কোৱা হয়। আপোনৰ প্ৰয়োজন হ'লে, সন্মুখৰজন
টেড়া হ'লেও তাক সন্তুষ্ট কৰি ল'ব লাগিব। স্টেচনত শ্ৰমিকৰ প্ৰয়োজন
হ'লে আৰু সি আওঁকান কৰে, তেনেহ'লেও তাক চাৰি টকা বেছি দি ও
সন্তুষ্ট কৰি ল'ব লাগিব আৰু সন্তুষ্ট নকৰে যদি সেই বেগ আমি নিজেই
উঠাৰ লাগিব, নহয় নে !

ডেন্ট চী ল'জ, প্লীজ চেট্ল। সন্মুখবর্জনক চেটেলমেন্ট ল'বলৈ কোৱা, 'আপুনি এনেকুৱা কৰক, তেনেকুৱা কৰক' এনেকুৱাকৈ কোৱাৰ সময়ে ক'ত ? সন্মুখবর্জনৰ এশ ভুল হ'লেও, আপুনি তো 'নিজৰেই ভুল' কৈ আগ বাঢ়ি যাব লাগিব। এই যুগত ল (নিয়ম) কি চোৱা হয় ? এই তো শেষ সীমা পর্যন্ত আহি পাইছে। য'তেই চাব তাতেই ল'ৰা-তপৰা (দৌৰা-দৌৰি), ব্যস্ততা ! মানুহে সমস্যাত পৰিছে। ঘৰলৈ গ'লে বাইফৰ অভিযোগ, সন্তানৰ অভিযোগ, চাকৰীত গ'লে তো মালিকৰ অভিযোগ, ৰেলত গ'লে ভিৰৰ খুন্দা খাব লগা হয়। ক'তো শান্তি নাই। শান্তি তো থাকিব লাগে, নহয় নে ? কোনোবাই কাজিয়া কৰে তো তাৰ ওপৰত দয়া আহিব লাগে যে 'অৰে, ইয়াৰ কিমান অশান্তি হৈছে যে কাজিয়া কৰিছে !' যিয়ে আকুল হয়, সিহিঁতে সকলোৱেই দুৰ্বল হয়।

অভিযোগ ? নহয়, 'এডজাষ্ট'

কথাটো এনেকুৱা যে, ঘৰতো 'এডজাষ্ট' হ'ব জানিব লাগে। আপুনি সংসঙ্গৰ পৰা পলমকৈ ঘৰ উভতিলে ঘৰৰ মানুহে কি ক'ব ? 'অলপ হ'লেও তো সময়ৰ হিচাপ ৰাখিব নালাগে নে ?' যদি আমি সোনকালে ঘৰলৈ যাওঁ তাতে কি অসুবিধা ? বলদে আগবাঢ়ি নয়োৱাত তেলী তাক জোং দি খোঁচা মাৰে, তাৰ সলনি সি আগবাঢ়ি গৈ থাকে যদি কোনোৱেও তাক জোংৰে খোঁচা নামাৰিব, নহয় নে ! নহ'লে তেলী জোংৰে খোঁচা মাৰিব আৰু সি আগবাঢ়ি যাব লাগিব। আগবাঢ়ি তো যাব লাগিবই, নহয় নে ? অপুনি দেখিছে নে এনেকুৱা ? জোং য'ত আগৰ ফালে গজাল থাকে, সেই দি খোঁচা মাৰে, বোৰা প্ৰাণী কি কৰিব ? সি কাক অভিযোগ কৰিব ?

এই মানুহবোরক যদি কোনোবাই জোংবে খোঁচা মাবে তো সিহঁতক বচাবলৈ অন্য মানুহ আগবাঢ়ি আহিব, কিন্তু সেই বোবা প্রাণী কাক অভিযোগ কৰিব ? এতিয়া তাৰ এনেকুৱা মাৰ খোৱাৰ সময় কিয় আহিল ? কিয়নো আগতে অনেক অভিযোগ কৰিছিল। তাৰে এই পৰিগাম আহিছে। সেইসময়ত সত্তাত আছিল, তেতিয়া অভিযোগৰ ওপৰত অভিযোগ কৰিছিল। এতিয়া সত্তাত নাই, এইকাৰণেই অভিযোগ নকৰাকৈ থাকিব লাগিব। এইকাৰণে এতিয়া ‘প্লাস- মাইনস’ কৰি দিয়া। ইয়াৰ সলনি ফৰিয়াদীয়েই নহ'ব। তাতে কি ভুল ? ফৰিয়াদী হ'লে তেতিয়াহে অপৰাধী হোৱাৰ সময় আহিব, নহয় নে ? আমি তো অপৰাধীও হ'ব নালাগে আৰু ফৰিয়াদীও হ'ব নালাগে ! সন্মুখৰজনে গালি দি গ'লে, সেয়া জমা কৰি ল'ব। ফৰিয়াদী নহ'বই। আপুনি কি ভাৰে ? ফৰিয়াদী হোৱা উচিত নে ? কিন্তু তাৰ সলনি আগৰ পৰাই এডজাষ্ট হৈ যাওঁ, তো তাতে কি ভুল ?

উল্টা কোৱাৰ পিছত

ব্যৱহাৰত ‘এডজাষ্টমেন্ট’ কৰাটোকেই এই কালত ‘জ্ঞান’ কোৱা হয়। হয়, এডজাষ্টমেন্ট ল'ব। এডজাষ্টমেন্ট ভাঙিছে, তেতিয়াও এডজাষ্ট কৰি ল'ব। আপুনি তেওঁক ভাল-বেয়া কৈ দিছে। এনেকৈ কোৱা, এই আপোনাৰ হাতত নাই। আপুনিও কেতিয়াবা কয় নে নকয় ? কিন্তু পিছত তৎক্ষনাতেই বুজি পোৱা যে ভুল হৈ গৈছে। বুজি নপোৱাকৈ নাথাকে, কিন্তু সেই সময়ত আমি এডজাষ্ট কৰিবলৈ নায়াওঁ। পিচত তৎক্ষনাতেই তাৰ ওচৰলৈ গৈ ক'ব লাগে যে, ‘ভাই’ মোৰ মুখেৰে সেই সময়ত ভাল-বেয়া কৈ দিছিলোঁ, মোৰ ভুল হৈছে, এইকাৰণে মোক ক্ষমা কৰিবা !’ তেতিয়া এডজাষ্টমেন্ট হৈ গ'ল। ইয়াতে কিবা অসুবিধা আছে ?

প্ৰশ্নকৰ্তা : নাই, কোনো অসুবিধা নাই।

সকলো ঠাইতে এডজাষ্টমেন্ট

প্রশ্নকর্তা : অনেক বাব এনেকুৱা হয় যে একেই সময়তে দুজন ব্যক্তিৰ সৈতে একেই বিষয়তে ‘এডজাষ্টমেন্ট’ ল’ব লগা হয়, তেতিয়া দুয়োজনকে কেনেদৰে বুজোৱাত সামৰ্থ্য হ’ব পৰা যায় ?

দাদাৰ্শী : দুয়োজনৰ সৈতেই (এডজাষ্টমেন্ট) ল’ব পৰা যায় । হেৰো, সাতজনৰ সৈতে ল’ব লগা হ’লেও ল’ব পৰা যায় । এজনে সুধে, ‘মোৰ কি কৰিলে ? ’ তেতিয়া ক’ব, ‘হয়, ভাই, আপুনি কোৱাৰ নিচিনাকৈ কৰিম ।’ দ্বিতীয় জনকও এনেকুৱাকৈ ক’ব যে, ‘আপুনি যেনেকৈ কৈছে তেনেকৈ কৰিম ।’ ‘ব্যৱস্থিত’ৰ বাহিৰে একোৱেই নহয় । এইকাৰণে কোনো প্ৰকাৰেও কাজিয়া হ’বলৈ নিদিব । মূখ্য বস্তু ‘এডজাষ্টমেন্ট’ । ‘হয়’ কোৱাত মুক্তি । আমি ‘হয়’ কওঁ, তাৰপিছতও ‘ব্যৱস্থিত’ৰ বাহিৰত কিবা হ’ব নে ? কিন্তু ‘নহয়’ ক’ব তো ভীষণ ৰোমেলা (মহা-উপাধি) !

ঘৰত স্বামী -স্ত্রী দুয়োজনে নিশ্চিত কৰে যে আমি ‘এডজাষ্ট’ হম, তেনেহ’লে দুয়োজনৰেই সমাধান আহিব । তেওঁ অধিক টনা-টনি কৰে, তেতিয়া আমি ‘এডজাষ্ট’ হৈ গ’লে সমাধান ওলাব । এজন মানুহৰ হাতত বেদনা হৈছিল, কিন্তু তেওঁ অন্যক কোৱা নাছিল, আৰু অন্য হাতেৰে সেইখন হাতক ডবাই ‘এডজাষ্ট’ কৰিছিল । এনেকুৱাকৈ ‘এডজাষ্ট’ কৰিব পাৰিলৈহে সমাধান ওলাব । যদি ‘এডজাষ্ট এভৰীহোৱেৰ’ নহয় তো সকলোৱে পাগল হৈ যাব । সন্মুখৰ জনক বিৰক্ত কৰিছিল, এই কাৰণেই পাগল হৈছে । কুকুৰক এবাৰ বিৰক্ত কৰিব, দুবাৰ, তিনিবাৰ বিৰক্ত কৰিব, তেতিয়ালৈকে সি আমাৰ সন্মান ৰাখিব, কিন্তু আকো বাৰে-বাৰে বিৰক্ত কৰি থাকিলে সি ওঁ আমাক কামুৰি দিব । সি ওঁ বুজি পাই যে এওঁ সদায় বিৰক্ত কৰে, এওঁ নালায়ক, নিৰ্লজ্জ । এইটো বুজিব লগা কথা । অলগো ঝঞ্চটেই নকৰিব, ‘এডজাষ্ট এভৰীহোৱেৰ’ ।

যিয়ে ‘এডজাষ্ট’ হোৱাৰ কলা শিকিছে, তেওঁ সংসাৰৰ পৰা ‘মোক্ষ’ ৰ ফালে ঘূৰি গৈছে। ‘এডজাষ্টমেন্ট’ হৈছে, জ্ঞান। যিয়ে ‘এডজাষ্টমেন্ট’ শিকিছে, তেওঁ পাৰ হৈ গৈছে। যি ভুগিব লগা আছে, সেয়া তো ভুগিবই লাগিব। কিন্তু যিয়ে ‘এডজাষ্টমেন্ট’ ল’বলৈ শিকি গৈছে, তাৰ কোনো বাধা-বিঘিৰি নহ’ব, হিচাপ পৱিশোধ হৈ যাব। কেতিয়াবা ডকাইতৰ সন্মুখীন হ’লৈ, যদি ডিচএডজাষ্টমেন্ট হয় তেনেহ’লে সি মাৰিব। তাৰ সলনি আমি নিশ্চিত কৰোঁ যে তাৰ সৈতে ‘এডজাষ্ট’ হৈ কাম উলিয়াই ল’ব লাগিব। তাৰ পিছত তাক সুধিব যে, ‘ভাই’ তোমাৰ কি ইচ্ছা? ‘চোৱা ভাই, মই যাত্রাত ওলাইছোঁ।’ (এইদৰে) তাৰ সৈতে ‘এডজাষ্ট’ হৈ যাওঁক।

পত্নীয়ে খাবলৈ সাজিছে, তাত ভুল-ক্ৰটি উলিয়ালে সেইটো রুন্ধস। এনেকৈ ভুল উলিয়াব নালাগে। যেন নিজে কেতিয়াও ভুল নকৰে, এইদৰে কথা কয়। হাউ টু এডজাষ্ট ? এডজাষ্টমেন্ট ল’ব লাগে। যাৰ সৈতে সদায় থাকিব লাগিব, তেওঁৰ সৈতে এডজাষ্টমেন্ট ল’ব নালাগে নে ? নিজৰ পৰা কোনোবাই দুখ পাই, তাক ভগবান মহাবীৰৰ ধৰ্ম কেনেকৈ ক’ব ? আৰু ঘৰৰ মানুহৰোৰক তো অৱশ্যই দুখ দিবই নালাগে।

ঘৰ এখন বাগিচা

এজন ভাই মোক কৈছিল যে, ‘দাদাজী’ মোৰ পত্নীয়ে ঘৰত এনেকুৱা কৰে, তেনেকুৱা কৰে।’ তেতিয়া মই তেওঁক ক’লো যে আপোনাৰ পত্নীক শুধিলে তো তেওঁ কি ক’ব যে ‘মোৰ স্বামী নিৰ্বোধ হয়।’ এতিয়া ইয়াত আপুনি নিজৰ একান্তেই ন্যায় কিয় বিচাৰিছে?

তেতিয়া সেই ভাইজনে ক'লে যে, ‘মোৰ তো ঘৰ নষ্ট হৈছে, সন্তান
বেয়া হৈছে, পত্নী বেয়া হৈছে।’ মই কলো, ‘একোই বেয়া হোৱা নাই।’
আপুনি সেয়া ‘চাব’ নাজানে। ঘৰখন ‘চাবলৈ’ চিনিব লাগে।

ঘৰত এডজাষ্টমেন্ট নহয়, তাৰ কাৰণ কি ? পৰিবাৰত বেছি
সদস্য হ'লে, তেওঁলোক সকলোৱে সৈতে তাল-মেল নাথাকে। পিছত
তিলকে তাল কৰাৰ নিচিনা হৈ যায়। সেয়া কি কাৰণে হয় ? মানুহৰ
যিটো স্বভাৱ, সকলোৱে একে ধৰণৰ নহয়। যেনেকুৱা যুগ হয়, তেনেকুৱা
স্বভাৱ হৈ যায়। সত্যযুগত পাৰম্পৰিক মিল থাকে। ঘৰত এশ জন
সদস্য থাকিলেও দাদাজীয়ে যি কয়, সেই অনুসৰি সকলোৱে চলিছিল
আৰু এই কলিযুগত তো দাদাজীয়ে কিবা ক'লে তেওঁক ডাঙৰ- ডাঙৰ
গালি শুনাই দিয়ে। বাপেকে কিবা কয় তো বাপেককো তেনেকে শুনাই
দিয়ে।

এতিয়া মানুহ তো মানুহেই, কিন্তু আপুনি চিনিব নাজানে। ঘৰত
পঞ্চাশজন মানুহ আছে, কিন্তু আপুনি চিনিব নাজানে, এইকাৰণে কাজিয়া-
পেচাল হৈ থাকে। তেওঁলোকক চিনিব তো লাগিব নহয়। ঘৰত এজন
ব্যক্তিয়ে অনৰ্থক বাদ-বিবাদ কৰে তো সেই তাৰ স্বভাৱ এ। এইকাৰণে
আপুনি এবাৰ বুজি ল'ব লাগিব যে এওঁ এনেকুৱাই। আপুনি সঁচাকৈ
চিনিব পাৰে যে এওঁ এনেকুৱাই ? তেনেহ'লে তাতে আৰু কিবা অনুসন্ধান
কৰাৰ প্ৰয়োজন আছে নেকি ? আপুনি চিনিব পাৰিছে, তেনেহ'লে
একোও অনুসন্ধান কৰাৰ প্ৰয়োজন নাথাকে। কাৰোবাৰ বাতি দেৰীকৈ
শুৱাৰ অভ্যাস হয় আৰু কাৰোবাৰ সোনকালে শুৱাৰ অভ্যাস, তেওঁলোক
দুয়োৰে সম্বন্ধয় কেনেকৈ হ'ব ? আৰু পৰিবাৰত সকলো সদস্য একেলগো
থাকে তেনেহ'লে কি হ'ব ? ঘৰত এজন ব্যক্তি এনেকুৱাকৈ কওঁতাও
থাকে যে ‘আপুনি নিৰ্বোধ হয়’, তেতিয়া আপুনি এনেকুৱাকৈ বুজি ল'ব

ଲାଗିବ ସେ ଏଣ୍ଠିବ କଥାଇ ଏନେକୁରା । ଏହିକାରଣେ ଆପୁନି ଏଡ଼ଜାଷ୍ଟ ହୈ ଯାବ ଲାଗେ । ତାର ସଲନି ଯଦି ଆପୁନି ପ୍ରତ୍ୟନ୍ତର ଦିଯେ ତୋ ଆପୁନି ଭାଗବି ପରିବ । କିଯନୋ ସି ତୋ ଆପୋନାର ସେତେ ଖୁନ୍ଦିଆଲେ, କିନ୍ତୁ ଆପୁନିଓ ତାର ସେତେ ଖୁନ୍ଦିଆଇ ତୋ ଆପୋନାରୋ ଚକୁ ନାଇ ଏନେକୁରା ପ୍ରମାଣିତ ହୈ ଗଲ, ନହଯ ନେ ? ମହି କ'ବ ବିଚାରିଛୋ ସେ ପ୍ରକୃତିର ଚାଇନ୍ ଜାନକ । ବାକୀ, ଆଜ୍ଞା ତୋ ବେଳେଗ ବନ୍ତ ।

ବିଭିନ୍ନ, ବାଗିଚାର ଫୁଲର ବଂସୁଗନ୍ଧ

ଆପୋନାର ସବ ହଙ୍ଲ ଏଥନ ବାଗିଚା । ସତ୍ୟୟଗ, ବ୍ରେତା ଆରୁ ଦ୍ୱାପର ଯୁଗତ ସବ ଖେତିର ନିଚିନା ଆଛିଲ । କ'ବାତ ଅକଳ ଗୋଲାପେଇ ଆଛିଲ, ଆନ କ'ବାତ ଆଛିଲ ଅକଳ ଚମ୍ପା । ଆଜିକାଲି ସବ ବାଗିଚାର ନିଚିନା ହେ ଗୈଛେ । ଏହିକାରଣେ ଆମ ଏହିଟୋ ମୋଗରା ନେ ଗୋଲାପ ଏନେକୈ ପରୀକ୍ଷା କରିବ ନାଲାଗେ ନେ ? ସତ୍ୟୟଗତ ଏନେକୁରା ଆଛିଲ ସେ ଏଥନ ସବର ଗୋଲାପ ହଙ୍ଲେ ସକଳୋରେଇ ଗୋଲାପ ଆରୁ ଅନ୍ୟ ସବର ମୋଗରା ହଙ୍ଲେ ଅନ୍ୟ ସକଳୋରେଇ ମୋଗରା ହେଛିଲ । ଏଥନ ପରିବାରର ସକଳୋବୋର ଗୋଲାପର ଗଛ, ଏଥନ ଖେତିର ନିଚିନା, ଏହିକାରଣେ ଅସୁବିଧା ହୋରା ନାଛିଲ ଆରୁ ଆଜିକାଲି ବାଗିଚାର ନିଚିନା ହେ ଗୈଛେ । ଏଥନ ସବରେ ଏଜନ ଗୋଲାପର ନିଚିନା ଆରୁ ଅନ୍ୟଜନ ମୋଗରାର ନିଚିନା । ଏହିକାରଣେ ଗୋଲାପେ ଚିଏତରେ ସେ ତୁମି ମୋର ନିଚିନା କିଯ ନହଯ ? ତୋମାର ବଂ ଚୋରା, କେନେକୁରା ବଗା, ମୋର ବଂ କିମାନ ସୁନ୍ଦର ! ତେତିଯା ମୋଗରାଇ କ'ବ ସେ ତୋର ତୋ ଅକଳ କାହିଁଟ ଆଛେ । ଏତିଯା ଗୋଲାପ ହଙ୍ଲେ ତୋ କାହିଁଟ ଥାକିବଇ, ମୋଗରା ହଙ୍ଲେ ତୋ କାହିଁଟ ନାଥାକିବ । ମୋଗରାର ଫୁଲ ବଗା ହ'ବ, ଗୋଲାପର ଫୁଲ ଗୋଲୋପୀଯା ହ'ବ, ଲାଲ ହ'ବ । ଏହି କଲିଯୁଗତ ଏଥନ ସବରେ ବେଳେଗ-ବେଳେଗ ଗଛ ହୟ । ଅର୍ଥାତ୍ ସବ ବାଗିଚାର ନିଚିନା ହେ ଗୈଛେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ତୋ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବଲେ

ନାଜାନେ, ତେଓଁର କି ହବ ? ତେଓଁର ଦୁଖ ତୋ ହବଇ ! ଜଗତର ଏହି ନିରୀକ୍ଷଣ କବାର ଦୃଷ୍ଟି ନାହିଁ । ଅନ୍ୟଥା, କୋନୋ ବେଯା ନହୁଯେଇ । ଏହି ମତଭେଦ ତୋ ନିଜର ଅହଂକାରର କାବଣେ ହୁଏ । ଯୋନେ ଚାବ ନାଜାନେ, ତେଓଁର ଅହଂକାର ଆଛେ । ମୋର ଅହଂକାର ନାହିଁ କାବଣେ ସମସ୍ତ ଜଗତର କାରୋରେ ସୈତେ ମୋର ମତଭେଦ ନହୁଯ । ମହି ଚାବଲୈ ଜାନୋ ଯେ ଏହିଟୋ ‘ଗୋଲାପ’, ଏହିଟୋ ‘ମୋଗରା’, ଏହିଟୋ ‘ଧତୁରା’, ଏହିଟୋ ତୀତା ‘କୁଦର’ ର ଫୁଲ । ଏନେକୁରାକୈ ସକଳୋ ମହି ଚିନି ପାଓଁ । ମାନେ ବାଗିଛାର ନିଚିନା ହେ ଗୈଛେ । ଏହିଟୋ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ନହୁଯ ନେ ? ଆପୁନି କି ଭାବେ ?

ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା : ଠିକେ ଆଛେ ।

ଦାଦାଶ୍ରୀ : କଥା ତୋ ଏନେକୁରା ଯେ, ପ୍ରକୃତିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନହୁଯ । ସେହି ତୋ ଯେନେକୁରାର ତେନେକୁରାଇ ବଞ୍ଚି, ତାତେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ନହୁଯ । ମହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକୃତିକ ଜାନିଛୋଁ, ଏଇକାବଣେ ତତ୍କଷଣାଂ ଚିନି ପାଓଁ । ଏଇକାବଣେ ମହି ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ସୈତେ ତେଓଁର ପ୍ରକୃତି ଅନୁସବି ଥାକୋଁ । ସୁର୍ଯ୍ୟର ସୈତେ ଯଦି ଆମି ଦୁପରୀୟା ବାବ ବଜାତ ବନ୍ଧୁତ କରୋଁ ତେତିଆ କି ହବ ? ଏହିଦରେ ଯଦି ଆମି ବୁଝି ଲାଗୁ ଯେ ଏହି ଗ୍ରୀକ୍ସର ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଏହି ଶୀତର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏନେକୁରାକୈ ସକଳୋ ବୁଝିଲେ କିବା ଅସୁବିଧା ହବ ନେ ?

ମହି ପ୍ରକୃତି ଚିନି ପାଓଁ, ଏଇକାବଣେ ଆପୁନି ଖୁନ୍ଦିଯାବ ବିଚାରିଲେ ଓ ମହି ଖୁନ୍ଦିଯାବ ନିଦିଓଁ, ମହି ଆଁତବି ଯାମ । ନହିଁଲେ ଦୁଯୋରେଇ ଏଙ୍ଗିଡେନ୍ଟ ହୈ ଯାବ ଆର୍ଥ ଦୁଯୋରେଇ ସ୍ପେଯରପାର୍ଟ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ଯାବ । କାରୋବାର ବାନ୍ଧାବ ଭାଙ୍ଗି ଯାଯ ତୋ ଭିତରତ ବହି ଥକା ସକଳର କି ଅରଙ୍ଗା ହବ ? ବହି ଥକା ସକଳର ତୋ ଦୁର୍ଦଶା ନହବ ନେ ! ଏଇକାବଣେ ପ୍ରକୃତି ଚିନକ । ସରତ ପ୍ରତ୍ୟେକରେଇ ପ୍ରକୃତି ଚିନି ଲାଗିବ ।

ଏହି କଲିଯୁଗତ ପ୍ରକୃତି ଖେତିର ନିଚିନା ନହୁଯ, ବାଗିଚାର ନିଚିନା । ଏଜନ ଚମ୍ପା, ଅନ୍ୟଜନ ଗୋଲାପ, ମୋଗରା, ଚାମେଲୀ ଆଦି । ଏଇକାବଣେ

সকলো ফুলেই কাজিয়া কৰে । এজনে ক'ব যে মোৰ এনেকুৱা, তো
অন্যজনে ক'ব যে মোৰ এনেকুৱা । তেতিয়া এজনে ক'ব যে তোমাৰ
কঁইট আছে, আঁতৰি যা, তোৰ সৈতে কোনে ঠিয় হ'ব ? এনেকুৱাকৈ
কাজিয়া চলিয়েই থাকে ।

কাউন্টাৰ পুলীৰ চমৎকাৰ

আমি নিজৰ অভিপ্ৰায় প্ৰথমে ৰাখা উচিত নহয় । সন্মুখৰজনক
সুধিব যে এই বিষয়ে আপুনি কি ক'ব বিচাৰিছে ? সন্মুখৰজনে নিজৰ
মত ধৰি ৰাখে, তো মই নিজৰ কথা এৰি দিওঁ । আমি তো এইটোৱেই
চাব লাগে যে কেনেকৈও যাতে সন্মুখৰজনৰ দুখ নহয় । নিজৰ অভিপ্ৰায়
সন্মুখৰজনৰ ওপৰত জাপি দিব নালাগে । সন্মুখৰজনৰ অভিপ্ৰায় আপুনি
ল'ব লাগে । মই তো সকলোৰে অভিপ্ৰায় স্বীকাৰ কৰি ‘জ্ঞানী’ হৈছোঁ ।
মই নিজৰ অভিপ্ৰায় কাৰোবাৰ ওপৰত জাপি দিলে তো মই অবুজ হৈ
যাম । নিজৰ অভিপ্ৰায়ৰ দ্বাৰা কোনো লোকৰে দুখ হ'ব নালাগে ।

আপোনাৰ ‘বিভলিউশ্বন’ ওঠৰ শৰ হয় আৰু অন্যজনৰ
ছয় শৰ হয় আৰু আপুনি নিজৰ অভিপ্ৰায় তেওঁৰ ওপৰত জাপি দিলে,
তো তেওঁৰ ‘ইঞ্জিন’ ভাঙি যাব । তেওঁৰ সমস্ত ‘গীয়াৰ’ সলাব লাগিব ।

প্ৰশ্নকৰ্ত্তা : ‘বিভলিউশ্বন’ মানে কি ?

দাদাশ্রী : এই যিটো চিন্তা কৰাৰ স্পীড, সেইটো প্ৰত্যেকৰে
বেলেগ-বেলেগ হয় । কিবা ঘটনা ঘটিলে মন এ এক মিনিটত কিমানবোৰ
দেখাই দিয়ে, তাৰ সমস্ত পৰ্যায় ‘অ্যাট এ টাইম’ দেখাই দিয়ে । এই
ডাঙৰ-ডাঙৰ প্ৰেজিডেন্ট সকলৰ এক মিনিটত বাৰ শ ‘বিভলিউশ্বন’
ঘূৰে আৰু মোৰ পাঁচ হাজাৰ আৰু ভগবান মহাবীৰৰ লাখ ‘বিভলিউশ্বন’
ঘূৰিছিল !

এই মতভেদ হোৱাৰ কাৰণ কি? আপোনাৰ পত্ৰীৰ এশ
 ‘বিভলিউশ্বন’ থাকে আৰু আপোনাৰ পাঁচ শ ‘বিভলিউশ্বন’ থাকে আৰু
 আপুনি মাজত ‘কাউন্টাৰ পুলী’ দিব নাজানে, এইকাৰণে স্ফুলিঙ্গ উৎপন্ন
 হয় আৰু কাজিয়া হৈ থাকে। হেৰা! কেতিয়াবা - কেতিয়াবা তো ‘ইঞ্জিন’
 ও ভাঙি যায়। ‘বিভলিউশ্বন’ মানে বুজিলে নে আপুনি? আপুনি এই
 বনুৱাৰ সৈতে কথা ক'লে তো আপোনাৰ কথা সি বুজি নাপাব। তাৰ
 ‘বিভলিউশ্বন’ পথওশ আৰু আপোনাৰ পাঁচ শ থাকে। কাৰোৱাৰ হাজাৰ
 হয়, কাৰোৱাৰ বাৰ শ হয়, যেনেকুৱা যাৰ ডেভেলপমেন্ট হয়, সেই
 অনুসৰি ‘বিভলিউশ্বন’ হয়। মাজত ‘কাউন্টাৰ পুলী’ দিলেহে সি আপোনাৰ
 কথা বুজিব পাৰিব। ‘কাউন্টাৰ পুলী’ মানে আপুনি মাজত পেটী দি
 আপোনাৰ বিভলিউশ্বন কম কৰিব লাগিব। মই প্রত্যেক মানুহৰ সৈতে
 ‘কাউন্টাৰ পুলী’ দি দিওঁ। অকল অহংকাৰ গুচি গ'লেই কাম হ'ব এনে
 নহয়। ‘কাউন্টাৰ পুলী’ ও প্রত্যেকৰে সৈতে দিব লগা হয়। এইকাৰণে
 মোৰ কাৰোঁ সৈতে মতভেদেই নহয়। মই জানো যে এই ভাই ৰ
 ইমানখিনিয়ে ‘বিভলিউশ্বন’ হয়। এইকাৰণে সেই অনুসৰি মই ‘কাউন্টাৰ
 পুলী’ দি দিউ। সৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ স'তেও মই খাপ খাওঁ। কিয়নো
 মই সিহতৰ সৈতে চলিশ বিভলিউশ্বন লগাই কথা পাতোঁ। এইবাবে
 মোৰ কথা সিহতে বুজিব পাৰে, নহ'লে সেই ‘মেশ্বিন’ ভাঙি যাব।

প্ৰশ্নকৰ্তা : কোনোৰা সন্মুখৰজনৰ লেভেলত আহে, তেতিয়াহে
 কথা হয়?

দাদাশ্রী : হয়, তেওঁৰ বিভলিউশ্বন ত আহে তেতিয়াহে কথা
 হ'ব। আপোনাৰ সৈতে কথা-বতৰা কৰি থাকোতে মোৰ বিভলিউশ্বন
 ক'ত-ক'ত ঘূৰি আহিল! সমগ্ৰ বিশ্ব ঘূৰি আহিল! আপুনি ‘কাউন্টাৰ

পুলী’ দিব নাজানে, তাত কম ‘বিভলিউশন’ ব ইঞ্জিনৰ কি দোষ ? সেইটো
আপোনাৰ ভুল যে ‘কাউন্টাৰ পুলী’ দিব নাজানে !

শিকক, ফিউজ লগোৱা

ইমানখিনিয়ে বুজি ল’ব যে এই ‘মেশ্বীনাৰী’ কেনেকুৱা ! তাৰ
‘ফিউজ’ উৰি গ’লে কেনেকৈ ‘ফিউজ’ লগোৱা হয়। সন্মুখৰজনৰ প্ৰকৃতিৰ
সৈতে ‘এডজাষ্ট’ হ’ব পাৰিব লাগে। মোৰ তো, যদি সন্মুখৰজনৰ ‘ফিউজ’
উৰি যায়, তেনেহ’লেও এডজাষ্টমেন্ট হয়। কিন্তু সন্মুখৰজনৰ
‘এডজাষ্টমেন্ট’ ভাঙি যায় তেতিয়া কি হ’ব ? ‘ফিউজ’ উৰি গ’ল, তো
তেওঁ বেৰৰ সৈতে খুন্দিয়াব, দুৱাৰৰ সৈতে খুন্দা থার, কিন্তু তাৰ নিছিঙে,
কানেক্ষন নিছিঙে। এইকাৰণে যদি কোনোবাই ফিউজ লগাই দিয়ে
তেতিয়া পুণৰ সকলো ঠিক হৈ যাব, নহ’লে তেতিয়ালৈকে তেওঁ
অশাস্তিতে থাকিব।

আয়ু কম আৰু জঞ্জাল বেছি

সকলোতকৈ ডাঙৰ দুখ কি ? ‘ডিচএডজাষ্টমেন্ট’। তাত এডজাষ্ট
এভৰীহোৱেৰ কৰিলেনো কি আপন্তি থাকিব পাৰে ?

প্ৰশ্নকৰ্তা : তাতে তো পুৰুষার্থ লাগে ।

দাদাৰ্ত্তি : কোনো পুৰুষার্থ নালাগে। মোৰ আজ্ঞাৰ পালন কৰক
যে দাদাজীয়ে কৈছে যে ‘এডজাষ্ট এভৰীহোৱেৰ’, তেতিয়া ‘এডজাষ্ট’
হৈ থাকিব। ‘পত্নীয়ে কয় যে, ‘তুমি চোৰ’। তেতিয়া ক’বা যে ‘ইউ
আৰ কাৰেষ্ট’। পত্নীয়ে দেড়শ টকাৰ শাড়ী আনিবলৈ ক’লে, আপুনি
পঁচিশ টকা বেছি দিব তেতিয়া ছয় মাহ পৰ্যন্ত সকলো ঠিকঠাক চলি
থাকিব !

চোৱা, ব্ৰহ্মাজীৰ একদিন, সিমান আমাৰ গোটেই জীৱন !
 ব্ৰহ্মাজীৰ এদিনৰ সমান জীৱন আৰু এই কি জঞ্জল ? যদি আপুনি
 ব্ৰহ্মাজীৰ এশ বছৰ জীৱিত থাকে তেনেহ'লৈ ভাবো যে, 'ঠিকে আছে।
 এডজাষ্ট কিয় হ'বা ?' দাবী দাখিল কৰিব ক'ব। কিন্তু এই তো সোনকালে
 শেষ কৰিব লাগিব, তাৰ কি কৰিব লাগিব ? এডজাষ্ট হৈ যাব নে দাবী
 দাখিল কৰিবলৈ ক'ব ? কিন্তু এয়াতো এদিন মাথো, এইটো সোনকালে
 শেষ কৰিব লাগিব। যিটো কাম সোনকালে শেষ কৰিব লাগে, তাতে কি
 কৰিব লাগিব ? এডজাষ্ট হৈ সৰু কৰি দিব লাগিব, নহ'লৈ বাঢ়িয়ে
 থাকিব নে নবঢ়াকৈ থাকিব ? পত্নীৰ সৈতে কাজিয়া কৰিলে বাতি টোপনী
 আহিব নে ? আৰু বাতিপুৰা ভাল জলপানও খাব নাপাব।

আত্মস্থ কৰক জ্ঞানীৰ জ্ঞানকলা !

কোনোৰা দিনা পত্নীয়ে কয়, 'মোক সেই শাড়ীখন আনি নিদিয়ে
 নে ? মোক সেই শাড়ীখন আনি দিব লাগিব।' তেতিয়া স্বামীয়ে সুধিব,
 'তুমি কিমান দামৰ সাড়ী দেখিছিলা ?' পত্নীয়ে ক'ব, 'বাইশ শ টকাৰ
 বেছি নহয়।' তেতিয়া তেওঁ ক'ব, 'তুমি বাইশ শ টকাৰ কৈছা কিন্তু মই
 এতিয়া টকা পাম ক'ত ? এতিয়া হাতত টকা নাই, দু শ-তিনি শ টকাৰ
 হ'লৈ আনি দিলোহেঁতেন, কিন্তু তুমি বাইশ শ কৈছা।' তেওঁ খং কৰি
 বহি থাকিলে, তেতিয়া কি দশা হ'ব পিছত ! মনত এনেকুৰাও বিচাৰ
 আহে যে হেৰা, ইয়াতকৈ তো বিয়া নকৰালেই ভাল আছিল। বিয়াৰ
 পিছত প্ৰায়শিত হয়, তাতে কি লাভ ? অৰ্থাৎ এইবোৰেই দুখ।

প্ৰশ্নকৰ্তা : আপুনি এনেকৈ ক'ব বিচাৰিছে পত্নীক বাইশ শ
 টকাৰ শাড়ী আনি দিব লাগিব ?

দাদাশ্রী : আনি দিব নে আনি নিদিয়ে সেইটো আপোনাৰ

ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছে। খং কৰি সদায় বাতি খাদ্য নবনাওঁ বুলি ক'লে, তেতিয়া আপুনি কি কৰিব ? ৰান্ধনী ক'ৰ পৰা আনিব ? এইকাৰণে পিচত ধাৰ কৰিও শাড়ী আনি দিব লাগিব, নহয় নে ?

আপুনি কিবা এনেকুৱা ব্যৱস্থা কৰক যে তেওঁ নিজেই শাড়ী নলয়। যদি আপুনি মাহত আৰ্ঠ হাজাৰ টকা পাই, আপুনি এক হাজাৰ টকা নিজৰ জেপ খৰচৰ বাবে ৰাখি সাত হাজাৰ টকা তেওঁক দি দিব। জানো তাৰ পিছত তেওঁ ক'ব যে শাড়ী আনি দিয়ক ? আৰু কেতিয়াৰা আপুনিয়েই ধেমালী কৰি ক'ব যে ‘সেই শাড়ীখন বহুত ধুনিয়া আছিল, নলয় কিয় ?’ তাৰ ব্যৱস্থা তেওঁ নিজেই কৰিব লাগিব। যদি ব্যৱস্থা আমি কৰিব লগা হয়, তেতিয়া তেওঁ আপোনাক বাধ্য কৰিব। এই সকলো বিদ্যা মই ‘জ্ঞান’ হোৱাৰ আগতেই শিকিছিলোঁ। পিছত জ্ঞানী হৈছোঁ। সমস্ত বিদ্যাই মোৰ প্ৰাপ্তি হৈছিল, তেতিয়াহে মোৰ ‘জ্ঞান’ হৈছিল। এতিয়া কওঁক, এই বিদ্যা নাজানে, এই কাৰণেই এই দুখ হৈছে, নহয় নে ! আপুনি কি ভাৱে ?

প্ৰশ্নকৰ্তা : হয়, ঠিকেই ।

দাদাশী : এইটো আপনি বুজি পাইছে নে ? ভুল তো তোমাৰ নিজৰেই, নহয়নে ? বিদ্যা নাজানে এই কাৰণেই নে ! বিদ্যা শিকাৰ প্ৰয়োজন আছে। আপুনি একো কোৱা নাই যে ?

বিদ্বেষৰ (মনোমালিন্যৰ) মূল কাৰণ : অজ্ঞানতা

প্ৰশ্নকৰ্তা : কিন্তু বিদ্বেষ (মনোমালিন্য) হোৱাৰ কাৰণ কি ? স্বভাৱ নিমিলে, এইকাৰণেই ?

দাদাশী : অজ্ঞানতাৰ কাৰণে। সংসাৰৰ অৰ্থই হ'ল যে কাৰোৰ স্বভাৱ কাৰোৰ সৈতে নিমিলেই। এই জ্ঞান প্ৰাপ্তি কৰাৰ এটাই ৰাস্তা,

‘এডজাষ্ট এবৰীহোৱেৰ’! কোনোবাই আপোনাক মাৰিলেও আপুনি তাৰ
সৈতে ‘এডজাষ্ট’ হৈ যাব ।

মই এই সৰল আৰু চিধা উপায় কৈছোঁ । আৰু এই সংঘাত কি
সদায় হয় নে ? সেয়া নিজৰ কৰ্মৰ উদয় হয়, তেতিয়াহে হয়, সেই
সময়ত আমি ‘এডজাষ্ট’ হ’ব লাগিব । ঘৰত পত্নীৰ সৈতে কাজিয়া হ’লে
তাৰপিছত তেওঁক হোটেলত লৈ গৈ খুৱাই আনন্দিত কৰি দিবা । এতিয়া
অন্তৰ্দাহ থাকিব নালাগে ।

সংসাৰৰ কোনো বস্তুৱেই আমাৰ ফিট (এডজাষ্ট) নহ’ব । আমি
তাক ফিট হৈ যাওঁ তো এই সংসাৰ সুন্দৰ আৰু যদি তাক ফিট কৰিব
যোৱা তো সংসাৰ টেড়া । এইকাৰণে ‘এডজাষ্ট এবৰীহোৱেৰ’। আমিয়ে
তাতে ফিট হৈ যাওঁ তো কোনো অসুবিধা নাই ।

দাদাজী, পূর্ণত ৎ এডজাষ্টেবল

এবাৰ কঢ়ী (এৰিধি আঞ্জা) ভাল হৈছিল কিন্তু নিমখ অলপ
বেছি হৈছিল । মোৰ মনত বিচাৰ আহিল যে ইয়াতে নিমখ অলপ বেছি
আছে, কিন্তু অলপ খাব তো লাগিবই নহয় ! হীৰাবা (দাদাজীৰ পত্নী)
ভিতৰলৈ যোৱাত মই অলপ পানী মিহলাই দিলোঁ । তেওঁ সেইটো
দেখিলে আৰু কলে ‘এইটো কি কৰিলে ?’ মই ক’লো, ‘আপুনি চৌকাৰ
ওপৰত বহাই পানী ঢালে, মই ইয়াত তলত ঢালিছোঁ । তেতিয়া ক’লে,
‘কিন্তু মই তো পানী ঢালি তাক উতলাই দিওঁ ।’ মই ক’লো, ‘মোৰ বাবে
দুয়োটাই সমান ।’ মোৰ তো কামৰ সৈতে সম্পৰ্ক !

আপুনি মোক এঘাৰটা বজাত কয় যে, ‘আপুনি খানা খাই ল’ব
লাগিব ।’ মই কওঁ, ‘অলপ দেৰিকৈ খালে নচলিব নে ?’ তেতিয়া যদি
আপুনি কয় যে, ‘নহয়, খানা খাই লওঁক, তো কাম শেষ হ’ব ।’ তেনেহ’লে

মই তৎক্ষণাত খানা খাবলৈ বাহি যাম। মই আপোনাৰ সৈতে ‘এডজাঞ্ট’ হৈ যাম।

কাঁহিত যি আহে সেই খাই ল’ব। যি সমুকত আহে, সেয়াই সংযোগ আৰু ভগৱানে কৈছে যে সংযোগক ধাক্কা (ঠেল) মাৰিলে সেই তোমাকেই লাগিব। এইকাৰণে মোৰ ভাল নলগা বস্তু কাঁহিত দিলে তাৰ পৰা দুটা বস্তু খাই লওঁ। নাখালে দুয়োৰে সৈতে কাজিয়া হ’ব। প্ৰথমে তো যোনে বাঞ্ছিচে তেওঁৰ সৈতে ঝঞ্চট হ’ব, তিৰস্কাৰ কৰা হ’ব আৰু দ্বিতীয়তে, খাদ্যবস্তুৰ সৈতে। খাদ্যবস্তুই ক’ব যে, ‘মই কি দোষ কৰিছোঁ? মই তোৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ, তুমি মোৰ অপমান কিয় কৰিছা? যি ঠিক লাগে সিমান লোৱা, কিন্তু মোৰ অপমান নকৰিবা।’ এতিয়া আমি তাক মান দিয়া উচিত নহয় নে? মোক কোনোবাই ভাল নলগা বস্তু দিলেও মই তাক মান দিওঁ। কিয়নো এনেকুৱা এইকাৰণেই, এনেই একোৱেই পোৱা নায়ায়, আৰু যদি পোৱা যায় তাক মান দিব লগা হয়। কোনো বস্তু আপোনাক খাবলৈ দিছে আৰু আপুনি তাতে দোষ উলিয়াই তো ইয়াতে সুখ কমিব নে বাঢ়িব ?

য’ত সুখ কমি যায় এনেকুৱা কাম নকৰাই উচিত, নহয় নে ! মই তো অনেকবাৰ মোৰ ভাল লগা আঞ্চা নাথাকিলেও খাই লওঁ আৰু বৰং প্ৰশংসা কৰোঁ আজিৰ আঞ্চা বহুত ভাল হৈছে।

হেৰা, অনেকবাৰ চাহত চিনি নিদিলেও, মই নকওঁ। তেতিয়া মানুহে কয় যে, এনেকুৱা কৰিলে ঘৰত সকলো নষ্ট হৈ যাব।’ মই ক’লো যে, ‘আপুনি কালি কি হয় চাৰ নে ?’ তেতিয়া পিচদিনা শুনিব পালো যে, ‘কালি চাহত চিনি নাছিল, তথাপি আপুনি মোক একো নকলে ?’ মই ক’লো যে, ‘মোৰ কোৱাৰ কি প্ৰয়োজন ? তুমি তো বুজি পাৰাই ! তুমি নাখালে মোৰ কোৱাৰ প্ৰয়োজন আছিল। তুমি তো খোৱা, তেনেহ’লে মোৰ কোৱাৰ কি প্ৰয়োজন ? !’

প্রশ্নকর্তা : কিন্তু কিমান সচেতন হ'ব লাগিব, প্রতি মুহূর্তে'।

দাদাশ্রী : প্রতি মুহূর্তে, চবিশ ঘন্টাই জাগৃতি (বা জাগৰণৰ প্ৰয়োজন), তাৰ পিচত এই 'জ্ঞান' আৰম্ভ হ'ল। এই 'জ্ঞান' এনেই হোৱা নাই ! অৰ্থাৎ প্ৰথমৰ পৰাই এইদৰে সকলো 'এডজাষ্টমেন্ট' লৈছিলোঁ। যিমান সন্তুষ্ট, তেতিয়ালৈকে বিদ্যে (বা মনোমালিন্য) হ'ব দিয়া নাই ।

এবাৰ মই গা ধুবলৈ গৈছিলোঁ, তেতিয়া মগ ৰাখিব পাহৰি গৈছিল। এতিয়া যদি মই এডজাষ্ট নকৰোঁ তো মই কি জ্ঞানী ? মই এডজাষ্ট কৰি লওঁ । হাত দি দেখিলোঁ পানী বহুত গৰম। নলী খুলিলো তো টেংকি খালি । পিছত মই লাহে-লাহে হাতেৰে পানী লিপি ঠাণ্ডা কৰি গা ধুলোঁ । সকলো মহআই ক'লে যে, 'আজি দাদাজীৰ গা ধোৱাত অনেক সময় লাগিছে ।' তো কি কৰিম ? পানী ঠাণ্ডা হ'লে তেতিয়াহে নে ? মই কাকোৱে 'এইটো আনা আৰু সেইটো আনা' এনেকৈ নকৰওঁ । এডজাষ্ট হৈ যাওঁ । এডজাষ্ট হৈ ঘোৱাই ধৰ্ম । এই জগতত তো প্লাচ-মাইনাচৰ এডজাষ্টমেন্ট কৰিব লগা হয়। মাইনাচ হ'লে তাতে প্লাচ আৰু প্লাচ হ'লে তাতে মাইনাচ কৰিব লগা হয়। মোৰ বোধশক্তিকও যদি কোনোৰাই পাগলামি কয় তো মই কম, 'হয়, ঠিকে আছে।' তৎক্ষণাৎ তাক মাইনাচ কৰি দিওঁ ।

যিয়ে এডজাষ্ট হ'ব নাজানে তাক মানুহ কেনেকৈ ক'ব ? যিজনে সংযোগৰ বশ হৈ এডজাষ্ট হৈ যায়, সেইখন ঘৰত একো জঞ্জাল নহয়। মইও হীৰাবাৰ সৈতে এডজাষ্ট হৈ আচিলোঁ নহয়! তেওঁৰ লাভ ল'ব বিচাৰে যদি এডজাষ্ট হৈ যাওঁক । এয়া কোনো বস্তুৰ লাভও নহয় আৰু ওপৰঘঁষি শক্ততাৰ সৃষ্টি কৰিব । কিয়নো প্ৰত্যেক জীৱ স্বতন্ত্ৰ আৰু নিজে সুখ বিচাৰি আহিছে । সি অন্যক সুখ দিবলৈ অহা নাই । এতিয়া সি সুখৰ সলনি দুখ পালে তো শক্ততা বাঞ্ছিব, তেওঁ পত্নী হওঁক বা পুত্ৰ হওঁক ।

প্রশ্নকর্তা : সুখ বিচারি আহি যদি দুখ পায়, তেনেহ'লে বৈবীভাব হয়, নহয় নে ?

দাদাশ্রী : হয়, সি ভাই হওঁক বা পিতৃ হওঁক, কিন্তু ভিতরে-ভিতরে সেই কাবণে শক্রতা হয়। এইখন জগত এনেকুৱাই, শক্রতা কৰে ! স্ব-ধর্মত কাৰোঁ সৈতে শক্রতা নহয়।

প্রত্যেক ব্যক্তিৰ জীৱনত কিছু প্ৰিপিপল (সিদ্ধান্ত) থাকিবই লাগে। তথাপি সংযোগানুসৰি ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে। সংযোগৰ সৈতে এডজাষ্ট হৈ যায়, তেৱেই মানুহ। যদি প্রত্যেক সংযোগতে এডজাষ্টমেন্ট ল'ব শিকে তেনেহ'লে মোক্ষতে যাব পাৰে, এনেকুৱা আশ্চৰ্য্যৰ হাতিয়াৰ।

এই দাদাজী সুক্ষ্মদৰ্শী ও হয়, মিতব্যযীও হয় আৰু উদাৰ। সম্পূর্ণভাৱে অমিতব্যযী হোৱাৰ পিছতো ‘কমপ্লাইট এডজাষ্টেবল’। অন্যৰ কাবণে উদাৰ, নিজৰে বাবে মিতব্যযী আৰু উপদেশ দিব লগাত গহীন। এইকাবণে সন্মুখৰজনে মোৰ গভীৰতাপূৰ্ণ ব্যৱহাৰ দেখে। মোৰ ইকোনমি এডজাষ্টেবল হয়, টপমোষ্ট হয়। মই তো পানীৰ ব্যৱহাৰো মিতব্যযীতাৰ সৈতে কৰোঁ। মোৰ প্ৰকৃতগুণ সহজভাৱে থাকে।

অন্যথা ব্যৱহাৰৰ জোঁটেই -আওল লগাব

প্ৰথমে এই ব্যৱহাৰ শিকিব লাগিব। ব্যৱহাৰৰ জ্ঞান নুবুজাৰ কাবণেই মানুহে বিভিন্ন প্ৰকাৰে মাৰ খাইছে।

প্রশ্নকর্তা : আধ্যাত্মা সম্পর্কে আপোনাৰ উপদেশৰ বিষয়ে কি ক'ব, কিন্তু ব্যৱহাৰতও আপোনাৰ উপদেশ ‘টপ’ (সৰ্বোত্তম) হয়।

দাদাশ্রী : আচলতে কি হয়, ব্যৱহাৰৰ বোধ ‘টপ’ৰ নোহোৱাকৈ

কোনোরে মোক্ষত যোৱা নাই। কিমানেই মূল্যবান, বাব লাখৰ আত্মজ্ঞান হ'লেও, কিন্তু কি ব্যৱহাৰে এৰিব নে ?! সি নেৰিলে তো আপুনি কি কৰিব ? আপুনি তো নিশ্চয়েই ‘শুদ্ধাত্মা’ কিন্তু ব্যৱহাৰে এৰিলে তেতিয়াহে নে ? আপুনি ব্যৱহাৰক জটিল কৰি থাকে। শীঘ্ৰে সমাধান আনক নে ?

এই ভাইজনক কোৱা হ'ল যে, ‘যোৱা দোকানৰ পৰা আইচক্রীম লৈ অহা !’ কিন্তু আধা ৰাস্তাৰ পৰাই উভতি আহে। মই শুধো, ‘কিয় ?’ তো সি ক'ব যে, ‘ৰাস্তাত গাধ সন্মুখত আহি গল, অমঙ্গল হৈ গ'ল !’ এতিয়া তাৰ এনেকুৱা উল্টা জ্ঞান হৈ গৈছে, তাক মই দূৰ কৰি দিব নালাগিব নে ? তাক বুজাব লাগিব যে ‘ভাই’ গাধৰ ভিতৰত ও ভগৱান বিৰাজিত, এইকাৰণে অমঙ্গল একো নহয়। তুমি গাধক তিৰস্কাৰ কৰিলে সেয়া তাৰ ভিতৰত বিৰাজমান ভগৱানক লাগিব। ইয়াতে তোমাৰ ভীষণ দোষ হ'ব। পুনৰাই এনেকুৱা নকৰা যেন !’ এনেকুৱা উল্টা জ্ঞান হৈছে, এইকাৰণেই মানুহে এডজাষ্ট হ'ব নোৱাৰে।

উল্টাক চিধা কৰে, সেয়া সমকিতী

সমকিতীৰ লক্ষণ কি ? তেতিয়া কওঁ যে, ঘৰৰ সকলো মানুহেই কিবা উল্টা কৰিলেও তেওঁ সৰল কৰি দিয়ে। প্রত্যেক কাৰ্য্যতে সৰল কৰি নিয়াই, সমকিতীৰ লক্ষণ। মই এই জগতৰ বহুত সূক্ষ্ম অনুসন্ধান কৰিছিলোঁ। অন্তিম প্রকাৰৰ অনুসন্ধানৰ পাচত মই এই সকলো কথা কৈছোঁ। ব্যৱহাৰত কেনেদৰে থাকিব লাগে, সেয়াও কৈছোঁ আৰু মোক্ষত কেনেকৈ যাৰ পাৰি, এয়াও কৈছোঁ। আপোনাৰ বাধা-বিঘ্নি কেনেদৰে কম হয়, এয়াই মোৰ উদ্দেশ্য।

আপোনাৰ কথা সন্মুখৰজনৰ ‘এডজাষ্ট’ হ'বই লাগে।

আপোনাৰ কথা সমুখৰজনৰ ‘এডজাষ্ট’ নহ'লে সেইটো আপোনাৰেই
ভুল । ভুল শুধৰিলে ‘এডজাষ্ট’ হ'ব । বীতৰাগৰ কথা ‘এভৰীহোৱেৰ
এডজাষ্টমেন্ট’ ব' ।

প্ৰশ্নকৰ্তা : দাদাজী, ‘এডজাষ্ট এভৰীহোৱেৰ’ এই যি আপুনি
ক'লে তাৰ দ্বাৰা তো সকলো মহত্বপূৰ্ণ বিষয়ৰ সমাধান ওলাই আছে !

দাদাশ্ৰী : সকলোৰে সমাধান ওলাই যায় । মোৰ এই এটা-এটা
শব্দ, সকলোৰে শীঘ্ৰে সমাধান আনিব । এইবোৰে একদম মোক্ষলৈ লৈ
যাব । এইকাৰণে ‘এডজাষ্ট এভৰীহোৱেৰ’ !

প্ৰশ্নকৰ্তা : এতিয়ালৈকে য'ত ভাল লাগিছিল, তাতে সকলোৰে
এডজাষ্ট হৈছিল আৰু আপোনাৰ কথা শুনি তো এনেকুৱা লাগিছে য'ত
ভাল নালাগে, তাতেই প্ৰথমে নিজেই এডজাষ্ট হৈ যাব লাগে ।

দাদাশ্ৰী : ‘এভৰীহোৱেৰ এডজাষ্ট’ হ'ব লাগিব ।

দাদাজীৰ আশ্চৰ্য্য বিজ্ঞান

প্ৰশ্নকৰ্তা : ‘এডজাষ্টমেন্ট’ ব' যিটো কথা ক'লে, তাৰ পিচৰ
অন্তৰনিহিত ভাৰ কি ? আৰু কিমানলৈকে ‘এডজাষ্টমেন্ট’ লোৱা উচিত ?

দাদাশ্ৰী : ভাৰ শাস্তিৰ, হেতুও শাস্তিৰ । অশাস্তি উৎপন্ন হ'ব
নিদিয়াৰ এই পদ্ধতি । এয়া দাদাজীৰ ‘এডজাষ্টমেন্ট’ৰ বিজ্ঞান । অদ্ভুত
'এডজাষ্টমেন্ট' এই । আৰু য'ত ‘এডজাষ্ট’ হ'ব নোৱাৰে, তাৰ সোৱাদ
তো আপুনি পাইছে, নহয় নে ? ! ‘ডিচএডজাষ্টমেন্ট’ এ মুৰ্খতা ।
'এডজাষ্টমেন্ট' কে মই ন্যায় কৈছোঁ । আগ্রহ - দুৰাগ্রহ, ইয়াক কোনো
ন্যায় নকয় । কোনো প্ৰকাৰৰ আগ্রহ, ন্যায় নহয় । মই কোনোও কথাৰ
ওপৰত জিদ কৰি নাথাকোঁ । যি পানীৰ দ্বাৰাই যুগ সিদ্ধ হয়, তাতে সিদ্ধ
কৰি লওঁ । শেষত নলাৰ পানীৰেও সিদ্ধ কৰি লওঁ ।

এতিয়ালৈ এজনো মানুহ মোৰ পৰা ডিচএডজাষ্ট হোৱা নাই । আৰু এই মানুহবোৰৰ তো ঘৰৰ চাৰিজন সদস্যও এডজাষ্ট নহয় । এডজাষ্ট হ'ব পাৰিব নে নোৱাৰিব ? এনেকুৱা হোৱা সম্ভৱ নে সম্ভৱ নহয় ? আমি যেনেকুৱা দেখোঁ তেনেকুৱা তো আমি শিকি যাওঁ, নহয় নে ? এই জগতৰ নিয়ম কি যে আপুনি যেনেকুৱা দেখিব সিমান আপুনি শিকিবই পৰিব । তাতে একোৱে শিকিব লগা বিধৰ নাথাকে । কিয় নোৱাৰিব নে ? মই যদি আপোনাক কেবল উপদেশ দি থাকোঁ, সেয়াটো নোৱাৰিব, কিন্তু মোৰ আচৰণ আপুনি দেখিলে তো সহজেই পাৰিব ।

ইয়াতে ঘৰত ‘এডজাষ্ট’ হ'ব নোৱাৰে আৰু আত্মজ্ঞানৰ শান্ত্ৰ পঢ়িবলৈ বহি যায় ! যাব দিয়া হে ! আগতে ‘এইটো’ শিকি লোৱা নে ! ঘৰত তো ‘এডজাষ্ট’ হ'বলৈ নাজানে । এনেকুৱা এই সংসাৰ ।

সংসাৰত আৰু একো নাজানিলেও কোনো অসুবিধা নাই । বেপাৰ-বাণিজ্য কৰা কম জানিলেও কোনো ক্ষতি নাই, কিন্তু এডজাষ্ট হ'ব জানিব লাগে । অৰ্থাৎ পৰিস্থিতিৰ সৈতে এডজাষ্ট হোৱা শিকিব লাগে । এই যুগত এডজাষ্ট হ'ব নোৱাৰিলে মাৰ খার । এইকাৰণে ‘এডজাষ্ট এভৰীহোৱেৰ’ হৈ কাৰ্য্য সিদ্ধি কৰি লয় যেন ।

- জ্যোতিষ্ঠানন্দ

Books of Akram Vignan of Dada Bhagwan

1. Adjust Everywhere
2. Ahimsa : Non-Violence
3. Anger
4. Aptavani - 1
5. Aptavani - 2
6. Aptavani - 4
7. Aptavani - 5
8. Aptavani - 6
9. Aptavani - 8
10. Aptavani - 9
11. Autobiography of Gnani Purush A.M.Patel
12. Avoid Clashes
13. Brahmacharya : Celibacy Attained With Understanding
14. Death : Before, During & After...
15. Flawless Vision
16. Generation Gap
17. Harmony In Marriage
18. Life Without Conflict
19. Money
20. Noble Use of Money
21. Pratikraman : The master key that resolves all conflicts
(Abridge & Big Volume)
22. Pure Love
23. Right Understanding to Help Others
24. Science of Karma
25. Science of Speech
26. Shree Simandhar Swami : The Living God
27. The Essence Of All Religion
28. The Fault Is Of the Sufferer
29. The Guru and The Disciple
30. Tri Mantra : The mantra that removes all worldly obstacles
31. Whatever Happened is Justice
32. Who Am I ?
33. Worries

'Dadavani' Magazine is published Every month

সম্পর্ক সূত্র

দাদা ভগৱান পরিবার

অডালজ

ঃ ত্রিমন্দির, সীমন্ধৰ সিটি, অহমদাবাদ-কালোল হাইরে,
পোষ্টঃ অডালজ, জিলা-গান্ধীনগৰ, গুজরাত - 382421
ফোনঃ (079)39830100,

Email :info@ dadabhagwan.org

গোধৰা

ঃ ত্রিমন্দির, ভায়েয়া গাঁও, এফসীআই গোড়াউন ব সন্মুখত,
গোধৰা (জিলা - পঞ্চমহাল) ফোনঃ (02672) 262300

বাজকোট

ঃ ত্রিমন্দির, অহমদাবাদ- বাজকোট হাইরে, তৰঘড়িয়া চোকড়ী(সর্কল),
পোষ্টঃ মালিয়াসংগ, জিলা- বাজকোট ফোনঃ 9274111393

সুবেন্দনগৰ

ঃ ত্রিমন্দির, লোকবিদ্যালয় ব ওচৰত, সুবেন্দনগৰ বাজকোট
হাইরে, মূলী রোড। ফোনঃ 9879232877

অমৰেলী

ঃ ত্রিমন্দির, লীলীয়া রোড বাইপাস চোকড়ী, খাবাবাড়ী
ফোনঃ 9924344460

মোৰবী

ঃ ত্রিমন্দির, মোৰবী-নবলখী হাইরে, পোষ্টঃ জেপুৰ,
তালুকা-মোৰবী, জিলা- বাজকোট। ফোনঃ (02822)297097

ভুজ

ঃ ত্রিমন্দির, হিল গার্ডন ব পিচফালে, এয়াবপোর্ট রোড।
ফোনঃ (02832)290123

অঞ্জাৰ

ঃ ত্রিমন্দির, অঞ্জাৰ-মুদা রোড, সীনোগ্রা পাটিয়া ব ওচৰত,
সীনোগ্রা, গাঁও - তালুকা-অঞ্জাৰ, ফোনঃ 9924346622

অহমদাবাদ

ঃ দাদা দৰ্শণ, ৫, মমতাপার্ক সোসাইটি, নবগুজৰাত কলেজৰ পিচফালে,
উস্মানপুৰা, অহমদাবাদ - 380014, ফোনঃ (079)27540408

বড়োদৰা

ঃ দাদা দৰ্শণ, ১৭, মামা -কি -পোল -মুহুল্লা, বাওপুৰা পুলিচ
স্টেচনৰ সন্মুখত, সলাটিবাড়া, বড়োদৰা। ফোনঃ 9924343335

মুসাইঃ 9323528901

দিল্লীঃ 9810098564

কোলকাতাঃ 9830093230

চেন্নাইঃ 9380159957

জয়পুৰঃ 9351408285

ভোগালঃ 9425024405

ইন্দোৰঃ 9039936173

জবলপুৰঃ 9425160428

বায়পুৰঃ 9329644433

ভিলাইঃ 9827481336

পাটনাঃ 7352723132

অমৰাবতীঃ 9422915064

বেঙ্গলুৰঃ 9590979099

হাইদ্রাবাদঃ 9989877786

পুনেঃ 9422660497

জলদ্বাৰঃ 9814063043

U.S.A : DBVI Tel. : +1877-505- DADA(3232),

UAE : + 97 1557316937

Email : info@us. dadabhagwan.org

Austrelia : +61 421127947

U.K : + 44330-111-DADA (3232)

Newzealand :+6421 0376434

Kenya : +25 4722722063

Singapur :+65 81129229

“ We will appreciate your
suggestions & grammatical mistake correction.
You can reach us at below email id.
hindivani@dadabhagwan.org ”

এডজাষ্ট এভৰীহোৱেৰ

সংসাৰত আৰু একো নাজানে তাতে ক্ষতি নাই কিন্তু এডজাষ্ট হোৱা তো জানিবই লাগে। সমুখৰজনে ‘ডিচএডজাষ্ট’ হৈ থাকিলোও আপুনি এডজাষ্ট হ’ব জানে তেনেহ’লে কোনো দুখেই নাথাকিব। এইকাৰণে এডজাষ্ট এভৰীহোৱেৰ! সকলোৱে সৈতে এডজাষ্টমেন্ট হোৱা, এইটো সকলোতকৈ ডাঙৰ নৈতিক গুণ। এই যুগত তো ভিন্ন -ভিন্ন প্ৰকৃতি, তাতে এডজাষ্ট নহ’লে কেনেকৈ চলিব?

মই এই জগগতৰ বহুত সূক্ষ্ম অনুসন্ধান কৰিছোঁ। অস্তিম প্ৰকাৰৰ অনুসন্ধান কৰাৰ পিচত এই সমস্ত কথা কৈছোঁ। ব্যবহাৰত কেনেদৰে থাকিব লাগে, সেয়াও কৈছোঁ আৰু মোক্ষত কেনেকৈ যাব, এইটোও কৈছোঁ। আপোনাৰ বাধা-বিঘিৰি কেনেকৈ কম হয়, সেয়াই মোৰ উদ্দেশ্য।

- দাদাৰাত্রী

